

ჭკუით, ქართველზე!

ქვეყნის მთავრობას აქვს უზუარჩინო ინიციატივა, რომ რადიკალური ოპოზიციის მიერ ორგანიზებულ და უხსოვრად დაფინანსებულ ქაღალდობრივ ანალგეზურ დაჯგუფებას 13 და 14 მაისს დაგეგმილი აქვთ ქაღალდობრივი მოქმედებები საქართველოს პარლამენტისა და პოლიციის წინააღმდეგ.

პრემიერი ირაკლი კობახიძე და შინაგან საქმეთა მინისტრი ვახტანგ გომელაური აფრთხილებენ რადიკალური ოპოზიციის ქაღალდობრივ დაჯგუფებას, რომ ქაღალდობრივ კანონის წინააღმდეგ უმკაცრესად აგებს პასუხს, სამართალდამცველებს კი მაქსიმალური მოთმინებისკენ მოუწოდებენ.

სამართველზე

იმისთანა წმინდა საცემში, ბედობილ ბეჭედში სიფყაა, ფეხილებით და ჭიბებით ბრტის გაცანა ყელა უკადრისთბაზე უსამაგლსია.

საკრებულო

გამოდის 1918 წლის 25 ივლისიდან

ორშაბათი, 13 მაისი. 2024 წ. №56 (9736) ელ.ფოსტა: sakresp@top.ge და sakresp@mail.ru ფასი 1 ლარი

**ირაკლი კობახიძის
ღია წერილი
გულწრფელ
ანალგეზრებს!**

რამაზ ხეცურიანი

კვალე მიდვიცინაში

**მასპილი გონებით,
მტკიცე ნებით,
გულისხმიერებით
გამორჩეული
პიროვნება და
მეცნიერი**

თეიმურაზ ქორიძე

**ნიკიტა ხრუშჩოვიდან
მომბლიურ „ფორმულაში“ ანუ
უტიფიკაცი
სიტყვიტოქვლელები**

„ფორმულა-მთავარი-ვირველი“ წარმოადგენელთა პარასკეველ - არ ვიცი რა სახელი დავარქვა - ამაგრგენ გამოხდომას აგსოლუტურად არაფერი აქვს საერთო არც განათლებასთან, არც უზრუნველყოფასთან, არც ქალღმერთთან, არც ოჯახში გაზრდილობასთან და არც ადამიანობასთან.

გიორგი მამაცაშვილი:

**მედია-ზონდირებაზე ვნერ ახლა,
სხვრის ტყავში რომ არიან
განხილვები და თავადვე რომ
აღიარეს - ჩვენგან ყველაფერს
უნდა მოელოდეთო!**

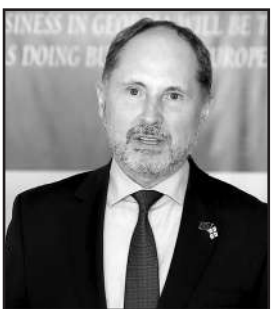
**დღეიდან პარლამენტში
უსაფრთხოების ყვითელი
ღონე იმოქმედებს**

13 მაისიდან საქართველოს პარლამენტის სასახლეში მოქმედებს უსაფრთხოების ყვითელი ღონე – ვიზიტორებს ეზღუდებათ პარლამენტის სასახლეში შესვლა. პარლამენტის გავრცელებული ინფორმაციის თანახმად, რაც შეეხება მედიას, შენობაში დაიშვებიან ტელემაუწყებლების აკრედიტებული ჟურნალისტები, არაუმეტეს ორი ჯგუფი თითო მაუწყებლიდან. შესაბამისად, სხვა მედიებს „უცხოური გავლენის გამჭვირვალობის შესახებ“ კანონპროექტის შესამე განხილვის პროცესში, სხვა მედიასაშუალებებს შენობაში მუშაობის საშუალება არ ექნებათ.

დღის სიტყვები

საქართველოს პარლამენტის გადასანჯივები იქნება, როგორ იმოქმედებს!

„საქართველოში კანონებს იღებს საქართველოს პარლამენტი და არა სხვა ვინმე. მაგრამ ჩემი, როგორც საქართველოში ევროკავშირის ელჩის მოვალეობა და პასუხისმგებლობა, განვმარტო, რა იქნება შედეგები იმ შემთხვევაში, თუ ამ კანონპროექტის მიღება მოხდება. ნება მომეცით, გავიმეორო, რაც ევროკავშირის ლიდერებმა, ევროკავშირის ინსტიტუტების წარმომადგენლებმა არაერთხელ განაცხადეს: იმ შემთხვევაში, თუ საქართველოს პარლამენტი ამ კანონპროექტს არსებული ფორმით მიიღებს, ის სერიოზულ დაბრკოლებას შეუქმნის საქართველოს ევროკავშირისკენ განვითარების გზაზე. რატომ? იმიტომ, რომ ეს კანონი, არსებული ფორმით, შეუსაბამოა იმ ნორმებთან და ღირებულებებთან, რასაც ჩვენ, ევროკავშირის 27 წევრი სახელმწიფო ვიზირებთ“ – ამის შესახებ საქართველოში ევროკავშირის ელჩმა **პაპულა შინაძემ** ჟურნალისტებს „უცხოური გავლენის გამჭვირვალობის შესახებ“ კანონპროექტზე დასმული შეკითხვის საპასუხოდ განუცხადა, – „ვენეციის კომისია მალე გამოაქვეყნებს დასკვნას „უცხოური გავლენის გამჭვირვალობის შესახებ“ კანონპროექტთან დაკავშირებით, რის შემდეგაც, საქართველოს პარლამენტის გადასანჯივები იქნება, როგორ იმოქმედებს“.

ლგბტ პროპაგანდის შესახებ უნდა სპონსორირდეს ჩარჩო აუსილავალია!

მნიშვნელოვანია, რომ დაცული იყოს ის ტრადიციული ღირებულებები, რომელიც საქართველოშია. ლგბტ პროპაგანდის შესაბამისად მნიშვნელოვანია, რომ არსებობდეს საკანონმდებლო ჩარჩო. ის ძირითადი პრინციპები, რომელიც ამ კონსტიტუციურ კანონში არის განვიხილოთ სრულ თანხვედრაშია, როგორც ჩვენი მოსახლეობის ინტერესებთან, ასევე იმ კონსტიტუციურ პრინციპებთან, რომელსაც ჩვენი სახელმწიფო ეფუძნება, სადაც ერთი მხრივ უფლებების დაცვა არის მნიშვნელოვანი და ამ მხრივ ჩვენ საუკეთესო სტანდარტები გვაქვს და მეორე მხრივ, პროპაგანდა, რეკლამირება ასეთი საკითხების მოქცეული უნდა იყოს სამართლებრივ ჩარჩოში...

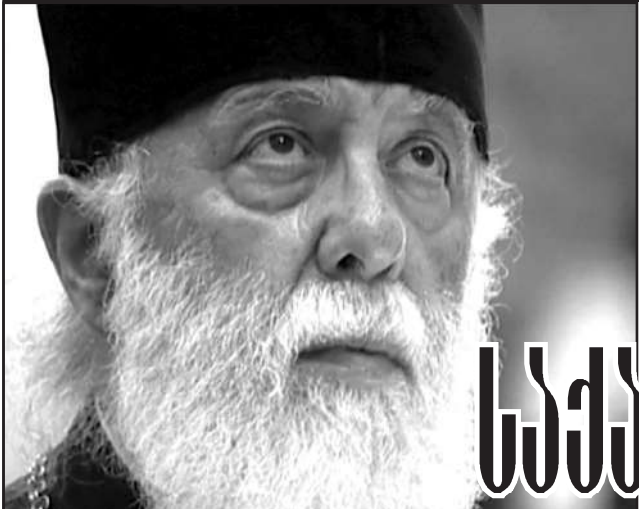
შალვა აბაშაშვილი

რამდენიც არ უნდა იქნება ახალგაზრდობა, რომ კანონს პაპროტესტებთო, რაღა ურად, ეს რაღა ურად!

თუ საქართველოში არ იქნება მყარი ვითარება და ევროპისთვის საინტერესო არ იქნება საქართველო, ევროპა შედარებით შეხედავს საქართველოს მოქალაქეებს. ქვეყანაში რეფორმული დაინტერესება, მაგრამ გამარჯვების მხრივ შედეგები ვერ იქნება. არავინ იცის, რას იზამს ხელისუფლებამ, რომლის წინაშე სხვა გამოწვევები დგას. საქართველოში როგორ ექცევა პოლიცია თავისუფლებისმოყვარე ხალხს, აი, ეს არის საშიშროება. ამ პირობებში ხელისუფლებამ რომ დაინტერესდეს პრევენციული ნაბიჯების გადადგმა, მერე ძალიან გაუჭირდება უკვე დასავლეთთან ურთიერთობა. ვიმეორებ, მარტო ქართული ოპოზიცია არაა ამ ბრძოლაში ხელისუფლების წინააღმდეგ, არამედ დასავლეთიც ამ ბრძოლაშია და ეს არის ანგარიშგასანევი.

რამაზ საყვარელიძე

ჩილი – ბავაქლიეროთ ლოცვა საქართველოსთვის!

ქრისტეს მიერ საყვარელო ძმანო და დანო, ჩვენო სულიერო შეილებო, ქრისტე აღდგა! გილოცავთ ბრწყინვალე აღდგომის განახლებას, კვირაცხოვლობის დიდებულ დღესასწაულს; ხსენებას წმ. თომა მოციქულისა, საქართველოში ქრისტეს ბირველი მქადაგებლის, წმიდა მოციქულ ანდრია ბირველწოდებულისა და ქრისტეს რწმენისთვის ლაზეთში მოწყვეტილ 300 მოწამეთა; ასევე, ღვთისმშობლის წილხვდომილობის ზეიმს! დღევანდელი დღე გამორჩეულია და ამიტომაც მინდა, გთხოვოთ, რომ სწორედ დღეიდან კიდევ უფრო გაგაძლიეროთ ლოცვა საქართველოსთვის. ამჟამად ჩვენი ქვეყანა თავისი განვითარების ერთ-ერთ რთულ მონაკვეთს გადის. მშვიდობა ყველას გვინდა, მაგრამ მისი მიღწევა სწორად გვიჭირს, რადგან არ ვიქცევით სწორად, არ მივმართავთ და

არ ვსასობებთ მას, ვინც არის სათავე და წყარო მშვიდობისა, – ყოვლადწმიდა სამება. მინდა, შევახსენოთ ჭეშმარიტი ღვთის სადიდებელი ლოცვა სამი ახალგაზრდისა: ანანია, აზარია და მისაელისა, რომლებიც ბაბილონის მეფე ნაბუქოდონოსორმა დასჯის მიზნით ისეთ გაგარგარებულ ღუმელში ჩაყარა, რომ მის ახლოს მყოფი ადამიანებიც ცეცხლის ალისგან დაიწვინენ, ისინი კი სრულიად უვნებელი დარჩნენ, რადგან უფლის ანგელოზი იყო მათთან და ცეცხლის მხურვალეობა გერაფერი დააკლათ. შევთხოვოთ ყოვლისშემძლე და ყოვლადძლიერ ღმერთს, რომ, როგორც ანანია, აზარია და მისაელი გადაარჩინა მან უდიდეს განსაცდელს, საქართველოც გადაარჩინოს და მშვიდობითა და ერთობით გვაკურთხოს.

12 მაისი, 2024 წ.

ნეთანიაჰუს ბენოციდური მეთოდები ჰიტლერსა და შიშურადებოდა!

თურქეთის პრეზიდენტი რეჯეფ თაიფ ერდოღანი აცხადებს, რომ ბენიამინ ნეთანიაჰუმ გენოციდური მეთოდებით ისეთ ღონეს მიაღწია, რომელიც ჰიტლერსაც კი შეუძლებელი იქნებოდა. ერდოღანი ამტკიცებს, რომ ღაზა საკონცენტრაციო ბანაკის მსგავსი ღაზის ქვეშ არსებული ციხე არა მხოლოდ 7 ოქტომბრის შემდეგაა, არამედ უკვე წლებია. ეს არ არის პირველი შემთხვევა, როდესაც ერდოღანი ნეთანიაჰუს ნაცისტების ლიდერს აღარებს. დეკემბერში მან განაცხადა, რომ ისრაელის პრემიერი ჰიტლერზე უარესია. ამ თვის დასაწყისში ანკარამ განაცხადა, რომ შეაჩერა ვაჭრობა ისრაელთან. ასევე, თურქეთმა ისრაელთან ვაჭრობის აღდგენის პირობები დაასახელა.

გაეროს გენერალურმა ასამბლეამ ორგანიზაციაში პალესტინის სრულუფლებიან წევრობასთან დაკავშირებით რეზოლუცია დაამტკიცა

რეზოლუცია მოუწოდებს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის უშიშროების საბჭოს, პალესტინის წევრობის საკითხს გადახედოს. აღნიშნულ რეზოლუციას მხარი 143-მა წევრმა დაუჭირა, ცხრა წინააღმდეგე იყო, 25-მა წევრმა თავი შეიკავა. „პალესტინის სახელმწიფო კვალიფიცირებულია გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის წევრობისთვის“, – აღნიშნულია რეზოლუციაში. როგორც გენერალური ასამბლეის სესიის დანწყობამდე აშშ-ის წარმომადგენლობამ აღნიშნა, თუ რეზოლუცია დამტკიცდება და წევრობის განაცხადი გაეროს უშიშროების საბჭოს გადაეგზავნება, აშშ კვლავ ვეტოს უფლებას გამოიყენებს. გაეროში აშშ-ის წარმომადგენლობის განცხადებით, პალესტინის ხელისუფლებამ გაეროს წევრობის კრიტერიუმს ვერ აკმაყოფილებს. გასულ თვეში პალესტინის ხელისუფლებამ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში წევრობა ხელახლა მოითხოვა, თუმცა აშშ-მა წევრობის სტატუსის მიღების მცდელობას ვეტო დაადო. მოგვიანებით, ისრაელმა აშშ-ის გადამწყვეტილება დადებითად შეაფასა, ხოლო პალესტინის ხელისუფლებამ ვეტოს გამოყენებას „უსამართლო, ამორალური და გაუმართლებელი“ უწოდეს. 2011 წელს პალესტინის ხელისუფლებამ გაეროს და-

მოუკიდებელ წევრ სახელმწიფოდ აღიარება ვერ მოიპოვა, თუმცა პალესტინის გაეროში 2012 წელს დამკვირვებელი სახელმწიფოს სტატუსი მიენიჭა. პროცედურულად, გაეროს გენერალური ასამბლეის მიერ დამტკიცებულ რეზოლუციას უშიშროების საბჭო განიხილავს.

ნიკიტა ხრუშჩოვიდან მუობლიურ „ფორგულაჲდა“

სამხსაროდ, გასულ კვირას ახალი და განახლებული არაფერი მოხდა. დიდად სასიამოვნო სიახლე არც ის ყოფილა, რომ გერმანულ რუსეთში ვინმე დაინტერესდებოდნენ (უკვე მთავრად) ვლადიმერ პუტინი აირჩიოს. ეს ნიშნავს, რომ უახლოესი ექვსი წლის განმავლობაში რუსეთის საზღვარს და საზღვარს მიღობა არ შეიძლება. უფრო ზუსტად, შეიძლება შეიძვაროს კიდევ, მაგრამ ისე, როგორც ამას ინგლისს ვინმე დაინტერესდა და არა ისე, როგორც ამას მოითხოვს შექმნილი საერთაშორისო ვითარება, ან თუნდაც, რუსი ხალხი.

ერთადერთი გამოსავალია, თუ რუსეთში „გადამტრიალებლად“ სასწრაფოდ ორივედ ყოველად გამოჩენილ ქუჩის ლიდერს მივაყვავებთ (ვირჩი-ჯაფარიძის გაუმეტებლად არ ღირს, იგი მხოლოდ ციხეში უნდა იტყოს). თანაც, ამ ბოლო დროს აშკარად გამოჩნდა, რომ საქართველოში „გადამტრიალებლების“ რაოდენობა საჭიროზე ბევრად მეტია, შესაბამისად, დიდია კონკურენცია და ნაკლებია თავის გამოჩენის შესაძლებლობა.

გასული კვირის განმავლობაში საქართველოში, განსაკუთრებით, თბილისში შექმნილი ტრაგიკომიკურმა მოვლენებმა კიდევ ერთხელ დაგვანახა, რომ ვითარება მეტისმეტად დაძაბულია. სხვას რომ თავი დავანებოთ, ერთი თვის განმავლობაში უწყვეტად მიმდინარე საპროტესტო გამოსვლები მსოფლიო ისტორიაში უაღრესად იშვიათი მოვლენაა. ყოველ შემთხვევაში, ასეთი რამ მე არ მაგონდება, თუ არ ჩავთვლით კუბის რევოლუციას ფიდელ კასტროს მეთაურობით და სკვპკ-ის პირველი მდივნის ნიკიტა ხრუშჩოვის მხარდაჭერით.

გასულმა კვირამ კიდევ ერთხელ თვალნათლივ დაგვანახა, რომ დღევანდელ საქართველოში ბელად ფიდელის როლზე მეტსაღებ ქუჩის პოლიტიკოსი (მამრობითი სქესისა და მდედრობითისა!) კატასტროფულად ბევრია და, რევოლუციური კანონზომიერებებიდან გამომდინარე, უახლოეს მომავალში მათ შორის შეურიგებელი დაპირისპირებაც გარდაუვალია. ისიც სავსებით შესაძლებელია, ნიკიტას როლს რუსეთის მარადიული პრეზიდენტი ვლადიმერ ვლადიმეროვიჩი ასრულებდეს – ქართული რევოლუცია ხომ მხოლოდ რუსულ პოლიტიკას წაადგება.

ეს უწყობი კანონზომიერება ცნობილია საქართველოში „გოდ-ვადა“ გვალაშვების უმრავლესობისთვის, მაგრამ უმცირესი მუხარამ დროშაშვილის მოყვარულნი გულუბრყვილოდ ახალგაზრდობისთვის. აი, იმათთვის, სხვადასხვა დასახელების ერთნაირად ბინძურად მოთავაზო პარტია-გაერთიანების გვალაშვი უნიდენს რომ ატყუებენ და მათი ხელში წარსის პლუტონს, სამთავრობო საპარტიაო ხელში ჩაგდება უშუალოდ.

სოციალურ ქსელში გამოქვეყნებული მიმართებით გასულ კვირას სწორედ ამის ახსნა მოინდობა პრემიერმა ირაკლი კობახიძემ. როგორც გამოცდილმა უფროსმა მეგობარმა და გულშემბატკივარმა, მან ყოველგვარი პოლიტიკური ინსინუაციების გამოყენებლად სცადა ახალგაზრდობისთვის აეხსნა, რომ თუნდაც წრფელ რევოლუციურ ადტივებს ქვეყნისთვის სიკეთეს არასოდეს მოუტანია და ვერასოდეს მოუტანს; რომ პარლამენტი, საქმე უფრო ნოსტალგიასთან, საგომლოსა და ოჯახის თუნდაც დროებით მიტოვების გამო თანამდებობის დატოვებას უფროსად და კიდევ უფრო გაზრდილი კანონის დღევანდელი რეალობის მიხედვით უცნობია, ამ ტექსტის შესახებ. ჯერჯერობით უცნობია, ამ ტექსტის შესახებ. ჯერჯერობით უცნობია, ამ ტექსტის შესახებ.

ახალი უბიჭვარკი სიბუჭვით- გაკვლევები

მენტში განსახილველად შეტანილი კანონპროექტის ავტორებიანობაზე, საერთოდ, ნებისმიერ საკითხსა თუ დაუკლებზე საბედისწერო შეცდომისგან თავის ასარიდებლად ჯერ მისი შესწავლა-გაანალიზება და დასკვნების მხოლოდ ამის შემდეგ გამოტანა შესაძლებელია. ერთ-ერთ მაგალითად კი მოიხსენიება რევოლუციონერების მიერ წაქეზებული ილია ჭავჭავაძის მკვლელობის 29 წლის ბრძანებულება, ვინც თავისი გაუაზრებელი ქმედებით საკუთარი დარჩენილი სიცოცხლე ტრაგიკულად აქცია.

რამ თქმა უნდა, პრემიერის ეს მიმართება უკომენტაროდ არ დაუტოვებია პარტია ხანა პარტიკულად ფიგურად აქვეუდ პრემიერისთვის. მართალია ვინა და საპარტიალოდ ისტორიის ყურადღებამათხრობდა არამცოდნე ამ ქალბატონმა ახალგაზრდობის ნაწილმა ცხად – ხალხი იმეორებდა, ახალგაზრდობა.

„ფორგულა-მთავარი-პირველი“ წარმოდგენილია პარასკევულ - არ ვიცი რა სახელი დაარქვა - ამგვარად გამოხდომას ახსოვსუბრად არაფერი აქვს საერთო არც განათლებასთან, არც უზრუნველყოფასთან, არც ქალბატონთან, არც ოჯახში გაზრდილობასთან და არც ადამიანობასთან.

პრემიერი გვალაშვილს გადამტრიალებს!

იმედია, ახალგაზრდები, მათ შორის ბავშვური ასაკის გოგონებიც დაფიქრდებიან, შექმნილ ვითარებას გაანალიზებენ (მშობლებიც, უფროსი მეგობრებიც, მასწავლებლებიც წახეხდებიან) და მაღელვარებით დასკვნებს გამოიტანენ. აი, ბრძანულ ასაკს მიახლოებული იმ მსახიობების, უზრუნველყოფის, მუსიკოსებისა კი რა მოგახსენოთ, „გამჭვირვალობის კანონისა“ თუ ანტონ ჩეხოვის ხსენებზე „არა რუსეთს“ გარდა სხვა რომ არაფერი ავანდებთ.

ქნელი დასაუბრებელია, გვარს არ დავასახელო და, იმ ყოვლად სახელგანთქმული თბილისელი ჰაპერ-გლობალის ჯეპუთმყოფლობა, ვინაც გასულ კვირას პოლიტიკა სახლში (განიალური გლობალის პარტი) ავტომატური და რეზინის ტყვიების მსროლელი

იარაღის მთელი არსენალი აღმოუჩინა. როგორც მოსალოდნელი იყო, ყველაგანმყოფმა და ყოველისმცოდნე ნაცოვრმა სპეცსახსნურის ეს ქმედებას „მშვიდობიანი გამოსვლა“ ჩამხობა ანტიკონსტიტუციური ქმედებად შეაფასა.

გასულ კვირას განსაკუთრებით გასაოცარი იყო სიბრძნის ასაკს კარგა ხანია გადაბიჭვული მთელი საქართველოსთვის პატივსაცემი ქალბატონის, აკადემიკოს მზექალა მანიძის უიმედოდ გაცხადებული ანტი-რუსული რევოლუციური განცხადება.

სამაგიეროდ, მოულოდნელი სულაც არ ყოფილა უზრუნველყოფის ხუთკაციანი ჯგუფის განცხადება „ტელევიზიის“ დატოვების შესახებ. ჯერჯერობით უცნობია, ამ ჯგუფმა საკუთარი ინიციატივით თქვა უარი „იმედთან“ თანამშრომლობაზე, თუ ტელევიზიის ხელმძღვანელობის მოკრძალებული მითითებით.

დამაფიქრებელია ბევრი ქართველი ემიგრანტის განცხადებები სოციალურ ქსელებში - ისინი აშკარად არ იცნობენ კანონპროექტს „გამჭვირვალობის შესახებ“, მაგრამ მისთვის რუსული იარაღის მიკვრებასა და სამშობლოში დარჩენილებისთვის „წინ ვეროპისაკენ“ მონოდებში ეს ხელს არ უშლით.

ჩვენი მართლაც მძიმეა და მონადირეული ემიგრანტების (ყოველ შემთხვევაში, მათი დიდი უმრავლესობის) ამგვარი დამოკიდებულება მხოლოდ ახსნა გულუბრყვილობა იქნებოდა. ჩვენი მონადირეული ემიგრანტული აზროვნება, ჩვენი მონადირეული აზროვნება, ჩვენი მონადირეული აზროვნება.

P.S.

გასული კვირის პარასკევ საღამოს პრემიერი ირაკლი კობახიძე ქართული ზომიერი და პათოლოგიურად ბინძური ოპოზიციური (აი, ისეთი, არაფრის მოსმენა და გაგება რომ არ სურთ!) მედიის წარმომადგენლებს შეხვდა. თავისი 21-წუთიანი გამოსვლისას ზოგადად ისაუბრა კანონის შინაარსზე და მისი მიღების საჭიროებაზე; ერთმანეთს შეუდარა ქართულ-რუსული ვარიანტები და ეცადა დამსწრე უზრუნველყოფისთვის, ტელემაყურებლებისთვის დაენახებინა მათ შორის განსხვავება; დადასტურა ხელისუფლების მზაობა უზრუნველყოფის, ყველა დაინტერესებულ ორგანიზაციასა თუ კერძო პირთან შეხვედრისა და საკითხის განხილვისთვის; ისაუბრა საერთაშორისო პარტნიორობაზე, შარლ მიშელთან და სხვა ავტორიტეტულ პირებთან ბოლოდროინდელ შეხვედრებზე; ხაზი გაუსვა, რომ ზოგიერთი ევროპელი პოლიტიკოსის დამოკიდებულება ვერ შეარყევს ჩვენ სვლას ევროპისკენ; რომ საქართველოში არ არსებობს არავითარი რუსული რევოლუციისთვის...
წესით, აქ უნდა დაგვითარებინა, მაგრამ, სამხსაროდ, იძულებული

ვარ ორივედ არცთუ ცხვილი სიტყვა ვითქვა პრემიერთან შეხვედრაზე მიხვედრის ცნობისთვის „მთავარნი“, „ფორგულა“ და „პირველი“ წარმოდგენილი მთავრობისთვის (მისთვის მათი ქალბატონი, საერთოდ, ადამიანად არსებობს) „შურნალისთვის“ საქმიანობა.
თავადად შემიძლია ვთქვა, რომ ჩვენი საპარტიო სტილი უნდა იყოს და თითქმის ორგონიზაციური უზრუნველყოფის საქმიანობის განმავლობაში ასეთ თავხედ, უზრუნველყოფის მოლაპარაკებე არსებობს ანსაღ გარდაცემად - არც უზრუნველყოფის არანაფი, არც სოფლის ბრუნვა და არც რეგიონული რუსული სარესპონდენტი.

„სამედიამ“ წარმოუდგენლად თავხედური ისტერიკა პრემიერის შესავალი სიტყვის დაწყებისთანავე წამოიწყო - ამხანაგო კობახიძე, ჩვენ აქ თქვენს მოსამხენად კი არა, საზოგადოებისთვის ჩვენი აზრების მისაწოდებლად მოვსულავართ და თქვენი უაზრო ლაილით დროს ნუ გვაკარგვინებთ, პირდაპირ ჩვენ დაგვინებთ და ჩვენვე დაგვითარებთო. როცა ამზე უარი მიიღეს, სათამიროდ არბაზი დატოვეს და პრემიერის

დაახლოებით ოცნუთიანი გამოსვლის შემდეგ დაბრუნდნენ.

პრემიერი განხილვაში მონადირეობა, არამითარე შევითხვა, არამითარე სახალაოდ ვალური არსებობისთვის დამახასიათებელი ნაბიჯი ყოფი - ხმაგადა, გამოგვევად, უნიფორ და ხაზგასმული თავხედობით - ახანაგო კობახიძე, გვითხარება, ხართ თუ არა აქანში? ხართ თუ არა, ჟრდი და მფართაზე? ხართ თუ არა უზრუნველყოფი? ხართ თუ არა დანაშაუვითა მფარველი, მოძალადე და გვალური?... როდის უნდა დაამთავროთ თქვენი მანაგვალური საქმიანობა?
არცერთი თუნდაც გადაკრული სიტყვა განსახილველ საკითხზე! და ასე თითქმის საათნახვრის განმავლობაში, ვიდრე იმ დაგვენა სხვა უზრუნველყოფის მოთმინება არ შემოქლით.

„ფორგულა-მთავარი-პირველი“ წარმოდგენილია პარასკევულ - არ ვიცი რა სახელი დაარქვა - ამგვარად გამოხდომას ახსოვსუბრად არაფერი აქვს საერთო არც განათლებასთან, არც უზრუნველყოფასთან, არც უზრუნველყოფის მისაწოდებლობასთან, არც ოჯახში გაზრდილობასთან და არც

რით, საქმე უფრო ნოსტალგიასთან, საგომლოსა და ოჯახის თუნდაც დროებით მიტოვების გამო თანამდებობის დატოვებასთან უნდა გვამოდენს.

გასულ კვირას გრძელდებოდა მიტინგები და მინიფესტაციები თბილისის ქუჩებში. ერთი რამ დაბეჭივით შეიძლება ითქვას - მომტიინგეთა ერთი შეხედვით პატრიოტული „არა რუსულ კანონს!“ ლოზუნებით წამოწყებული ქუჩური კამპანია ბოლო დღეებში რეალობას კიდევ უფრო დაშორდა და კიდევ უფრო გაზრდილია. ამის კლასიკური (და ერთობ კომიკურიც) მაგალითია თბილისელ მოპროტესტეთა ერთი ჯგუფის კატეგორიული მოთხოვნა... კანადის ხელისუფლებისადმი - „არა რუსულ კანონს!“ საქმე ის არის, რომ ქართულის, უფრო ზუსტად, ამერიკული „ფარას“, ანალოგიური კანონპროექტს ამჟამად კანადის პარლამენტიც განიხილავენ.

საპროტესტო იდეის გაზრდილი ვანგება რევოლუციური ადტივების დამგვემავლებზე ხედავენ და თუნდაც ვინმე ახალგაზრდის სასიკვდილოდ განიზვის ფასად, მოპროტესტებში მუხტის აწვევას ცდილობენ. ამას ადასტურებს გასულ კვირას გაცხადებული საქველფიქრო სურბრები, რომელთა ავთენტურობა ჯერჯერობით დაუდგენელია.

როგორც მოსალოდნელი იყო, გასულ კვირას საგომლოდ მერბილდა ევროკავშირისა და მისი წევრი ქვეყნების წარმომადგენელთა, თვით ჩვენთვის კარგად ცნობილი შარლ მიშელის საქართველოს ხელისუფლებისადმი კრიტიკული დამოკიდებულება. ეს არ ეხება ჩვენი ქვეყნისადმი ჯერ კიდევ საბჭოთა პერიოდის პათოლოგიურად განწყობილი „მეგობარი“ ლიეტუვის ხელისუფლებას. ცალკე აღნიშვნის ღირსია ჩვენი დიდი ოკეანისგამგებელი „მეგობრის“, აშშ-ის სენატის პრეს-სპიკერ მეთეო მილერის ერთობ საეჭვოდ აკვიტებული დამრიგებლური განცხადებები მისივე ქვეყანაში მოქმედი „უცხოური გავლენის გამჭვირვალობის შესახებ“ („ფარა“) კანონის საქართველოში მიუღებლობის თაობაზე.

როგორც ბევრჯერ გავიმეორე, ამ კანონის დღევანდელ დამტკიცების აუცილებლობაზე რაიმე დამატებელი არაფერს ვერ ვიტყვით. ერთადერთი, რისი ვარაუდიც შემიძლია, ის ვახლავთ, რომ ასეთი არგუმენტები ნამდვილად არსებობს და დიდი ალბათობით, ხელისუფლება მათზე ოქტომბრის არჩევნების შემდეგ ალაპარაკდება.

ადამიანობასთან. ვროფესიონალიზმს არც ვახსენებ. როგორც ჩვენი უფროსმა მეგობარმა, ერთობ გამოხდობილმა წინამძღვრმა სპარტაკ ქოხლამ განმარტა, ეს ოცნებებიანი ენით მრავალი კობახიძის გვალურიზმის, სიტყვიერების გვალურიზმის მცდელობა.

განაპალა ირაკლი კობახიძეს, რომ ვროფესიონალიზმს არ აქვს და იმ ბედურ არსებობთან გლობალ მდინე სიტყვიერი და-პირისპირებით შემოიფარება. თუგა, მისი მისაგართით უნდა ვახსენა საყვედური მაინც უნდა ვითქვა: როგორც პრემიერს, მეტი თანა მონადირეობა - საერთოდ რომ არ გვახსნათ, ის გაუგებარი ზოგისა და დანებ-მედიის უზრუნველი, უნიფორ არსებობა საკუთარ თავს კიდევ უფრო „გამგვირავებ“ წარმოადგენს.

თავიშარა მორიქი, 12. 05. 2024

ირაკლი კობახიძის

ღია წერილი

გულწრფელ

ასალგაზრდებს!

გამჭვირვალობის შესახებ კანონის განხილვის დანებების მომენტიდან, თბილისში იმართება საპროტესტო აქციები, რომლებშიც სტაბილურად 10 ათასამდე ადამიანი მონაწილეობს. **„ნაცმოძრაობის“ კუთვნილი ტელევიზიები აქცენტს აკეთებენ ამ ადამიანების დიდი ნაწილის ახალგაზრდულ ასაკზე, ასევე მათ გულწრფელობაზე და ატრიალებენ დალაგებულ მესიჯს, რომ ხელისუფლება გულწრფელ ახალგაზრდებს არ უსმენს.**

ბევრს არ ვისაუბრებ იმაზე, რომ აქციებში სტაბილურად მონაწილე ახალგაზრდების დიდი ნაწილი სრულიად არაგულწრფელი ახალგაზრდა ნაციონალები არიან. ესენია „ნაცმოძრაობის“, გვარამია-მელიას, გახარაძის და ხაზარაძის ახალგაზრდული ორგანიზაციები, რომლებიც ათეულობით მოძალადე ახალგაზრდას აერთიანებს. ხაზარაძე აფინანსებს მოძრაობა „ჯენისაც“, რომლის ლიდერიც ჯენ-ზის ასაკს მკვეთრად არის გადაცილებული. აქციებზე აქტიურობენ კეზერაშვილისა და უცხოელი დონორების მიერ შავი და გაუმჭვირვალე ფულით დაფინანსებული ძალადობრივი ახალგაზრდული ორგანიზაციები — „სირცხვილია“, „ფრანკლინის კლუბი“, „მომავლის აკადემია“, „სტუდენტები ევროპული მომავლისთვის“, „მოძრაობა თავისუფლებისთვის“, „ჯიუტი“, „ტალღა“, „ნაბიჯი“, „ნერტილი“, „დაფიონი“, რომლებიც 200-მდე აქტივისტს რეგულარულად უყრიან თავს და უშუალო პარტიულ აქტივთან ერთად, მოძალადე ახალგაზრდების ძირითად ბირთვს შეადგენენ.

ამ არაგულწრფელ ახალგაზრდებთან ერთად, რა თქმა უნდა, აქციებში მონაწილეობენ გულწრფელი ახალგაზრდებიც, რომლებსაც სჯერათ, რომ აქციაზე დგომით კარგ და მნიშვნელოვან საქმეს აკეთებენ. ერთ-ერთი ასეთი, ჩემი ნაცნობი გულწრფელი ახალგაზრდის პოსტები ხშირად მხვდება „ფეისბუქში“ და შევეცადე მივყოლოდი მის ლოგიკას. ეს ახალგაზრდა დღეს 25-27 წლის იქნება. 2020 წლიდან ის რევოლუციის ორივე მცდელობას აქტიუ-

რად უჭერდა მხარს და ალბათ, არცერთი ოპოზიციური აქცია არ გამოუტოვებია.

2020 წელს მან ხმა მისცა ნაციონალებს. იმდენჯერ აქვს „ფეისბუქში“ დანერვილი, რომ ნაცი არ არის, სავარაუდოდ, პარტია „ნაცმოძრაობისთვის“ ხმის მიცემის თავის თავთანაც მოერიდებოდა. თუმცა, მის „ფეისბუქ“-აქტივობას თუ დავაკვირდებით, აშკარაა, რომ 2020 წელს მან „ნაც-მოძრაობის“ ორი დანაყოფიდან ერთ-ერთი — „ევროპული საქართველო“ ან „ლელო“ შემოხაზა.

ეს ახალგაზრდა არჩევნების ღამეს აღმოფოთდა, როცა „მთავარი არხისგან“ შეიტყო, რომ ცესკომ არჩევნების შედეგები „დაგვიანებით“ გამოაქვეყნა და ერთ-ერთი პირველი გავიდა ნაცების აქციაზე, რომელიც ცესკოში შეჭრის მცდელობით დასრულდა. მართალია, რამდენიმე თვის შემდეგ გაიგო, რომ ერთმაც და მეორემაც მოატყუა და სინამდვილეში, ცესკომ შედეგები სტანდარტულ დროს გამოაქვეყნა, მაგრამ „მთავარი არხისა“ და „ენჯელებისთვის“ საყვედურის „დაპოსტვა“ აზრადაც არ გაუვლია. ასეთია ნაციონალის ბუნება — მისთვის ნაცისგან, „ენჯელებისგან“ და „მთავარი არხისგან“ მოსმენილი ტყუილიც კი წმინდაა.

ეს ახალგაზრდა კიდევ უფრო აღმოფოთდა, როცა „მთავარი არხის“ მიერ გაუფრთხილებული ბრალდება „ენჯელებისგანაც“ მოისმინა. მართალია, რამდენიმე თვის შემდეგ გაიგო, რომ ერთმაც და მეორემაც მოატყუა და სინამდვილეში, ცესკომ შედეგები სტანდარტულ დროს გამოაქვეყნა, მაგრამ „მთავარი არხისა“ და „ენჯელებისთვის“ საყვედურის „დაპოსტვა“ აზრადაც არ გაუვლია. ასეთია ნაციონალის ბუნება — მისთვის ნაცისგან, „ენჯელებისგან“ და „მთავარი არხისგან“ მოსმენილი ტყუილიც კი წმინდაა.

ეს გულწრფელი ახალგაზრდა მაშინაც აღმოფოთდა, როცა ცესკოს შედეგები „ენჯელოს“ პარალელური ხმის დათვლას აცდა. თუმცა, აღმოფოთება იმაზე აღარ გამოუხატავს, როცა ამ „ენჯელომ“ 5 კვირის დაგვიანებით თავადვე აღიარა, რომ სწორედ მისი პარალელური დათვლა აცდა ცესკოს შედეგებს და არა პირიქით.

მოკლედ, ამ გულწრფელმა ახალგაზრდამ არჩევნები „ფეისბუქზე“ გაყალბებულად გამოაცხადა და თამარ ჟვანიას მსოფლიოს მთავარი გამყალბებლის ტიტული თამამად მიანიჭა. რამდენიმე თვეში ამ ახალგაზრდას ბოდიში აღარ მოუხდია, როდესაც ეს „მსოფლიოს მთავარი გამყალბებელი“ — თამარ ჟვანია ამერიკელებმა ერთ-ერთ ქვეყანაში თავიანთი მთავარი

საარჩევნო ორგანიზაციის ხელმძღვანელად დანიშნეს.

ჩვენი გულწრფელი ახალგაზრდა 2021 წელს აქტიურად ითხოვდა ხელისუფლების მიერ მიშელის შეთანხმების ხელმოწერას. თუმცა, ის საერთოდ არ აღშფოთებულა, როცა „ნაცმოძრაობამ“ და „ევროპულმა საქართველომ“ ამ შეთანხმებას ხელი არ მოაწერეს და საქართველოში ჩამოსულ მიშელთან მისვლაც კი არ იკადრეს. სამაგიეროდ, გაგულისდა, როდესაც ნაცების ხელმოწერის 100-დღიანი უშედეგო ლოდინის შემდეგ, ეს შეთანხმება „ქართულმა ოცნებამ“ ანულირებულად გამოაცხადა.

მოკლედ, ჩემი ნაცნობი გულწრფელი ახალგაზრდის პირველი რევოლუციური მცდელობა იმით დასრულდა, რომ თვითმმართველობის არჩევნებში მან ისევ „ნაც-მოძრაობის“ ერთ-ერთ დანაყოფს — ხაზარაძეს ან გახარაძის მისცა ხმა, თუმცა, „ქართულმა ოცნებამ“ ხმების 47 პროცენტი მიიღო და რიგგარეშე საპარლამენტო არჩევნების იდეაც წარუღეს ჩაბარდა.

2021 წლის ნოემბრიდან 2022 წლის თებერვლის ბოლომდე ამ ახალგაზრდის „ფეისბუქ“-აქტივობა ექსკლუზიურად სააკაშვილის შიმშილობას და გათავისუფლებას უკავშირდებოდა. როგორც ყველა კლასიკური ფსევდოშუაშისტი, ისიც წერდა, რომ ახლა სააკაშვილის წარსულის გარჩევის დრო არ იყო და მხოლოდ მისი სიცოცხლის გადარჩენაზე უნდა გვეფიქრა. ამ გულწრფელ ახალგაზრდას მოგვიანებით ოდნავი გულისწყვეტაც კი არ გამოუხატავს, როცა სააკაშვილმა ორი წლის თავზე გადაწყვიტა, რომ აღარ კვდებოდა და სიმულანტობა პრინციპულად შეწყვიტა.

მრავალი დაშვებული შეცდომის მიუხედავად, გულწრფელმა ახალგაზრდამ საკუთარი ანალიტიკური უნარების კიდევ ერთხელ მყარად ირწმუნა, როდესაც უკრაინაში ომი დაიწყო. ომის პირველივე დღეს მან ვლადიმერ ზელენსკი ცივილიზებული სამყაროს ლიდერად და მსოფლიო გმირად გამოაცხადა. დღეს კი ხდება ეს ახალგაზრდა, რომ მისი ანალიტიკური დასკვნები სიმართლისგან უკიდურესად შორს იყო, თუმცა, შეცდომის აღიარება ერთხელაც არ უფიქრია. ამ ახალგაზრდის „ფეისბუქს“ დღემდე ამშვენებს წარწერა „სლავა უკრაინე“ და ჩარჩო ევროკავ-

შირისა და უკრაინის დროებით, სადაც საქართველოს დროშისთვის ადგილი ვერ გამოიძებნა.

2022 წლის თებერვალში გულწრფელი ახალგაზრდა ერთ-ერთი პირველი გავიდა აქციებზე და პირველ რიგში, რუსეთისთვის სანქციების დაწესება მოითხოვა. მან მყისიერად გააზიარა ლომჯარიას განცხადება, სანქციების არდაწესებას მირჩევნია, ბომბებისგან მიღებულმა ცეცხლმა დაგვნვასო. სანქციების დაწესების პირობებში, საქართველოს ეკონომიკა რომ ჩამოიქცეოდა, ამაზე ეს ახალგაზრდა პასუხს არა საკუთარ თავს, არამედ ისევ ხელისუფლებას მოსთხოვდა. **ნაცის ტვინი ასეა მოწყობილი — ხან ვერ ფიქრობს და ხან არ ფიქრობს.**

შემდეგ, ამ ახალგაზრდამ საქართველოს მთავრობის ოფიციალური თანხმობით უკრაინაში მებრძოლი მოხალისეების გაგზავნაც მოითხოვა. მაშინაც კი არ დაუხეხია უკან, როცა ბაიდენმა და ჯონსონმა თქვეს, უკრაინაში ჩვენგან მოხალისეების წასვლას რეკომენდაციას არ ვუნებთ, რადგან არ გვინდა, ნატო რუსეთთან ომში ჩაებასო. მეტიც, ომისკენ ღიადაც იქაჩებოდა და გიგაურის განცხადება გააზიარა: რუსეთი უკრაინაში ომს აგებს, ყველა მიმართულებით ომს ვერ დაიწყებს და შესაძლებლობის ეს ფანჯარა უნდა გამოვიყენოთ.

ეს ახალგაზრდა, რომელიც, ზოგადად, თავს ვალდებულად მიიჩნევს, ყველაფერ რუსულზე გალიზიანდეს, საერთოდ არ გალიზიანდა, როდესაც კიდევ ერთმა „მსოფლიო გმირმა“, დავით არახამიამ რუსთაველის გამზირზე გამართულ აქციაზე მას რუსულ ენაზე მიმართა. აქედან ჩანს, რომ ნაცი ყველაფერ რუსულზე კი არ ღიზიანდება, არამედ თავს იღიზიანებს. ასე იღიზიანებენ დღეს თავს რუსეთზე ნიკოლოზ ენ. რაჭველი, ნინო ქათამაძე და სხვა ცნობილი ნაციონალები, რომლებიც 2019 წლამდე რუსეთში კონცერტს კონცერტზე მართავდნენ. ამ და სხვა ნაციონალებმა საკუთარ თავს დააჯერეს, რომ რუსეთი საქართველოს ტერიტორიების ოკუპანტი არა საქართველოს ტერიტორიების ოკუპირების შემდეგ, არამედ უკრაინის ტერიტორიების ოკუპირების შემდეგ გახდა. ასეა ნაცის ტვინი მოწყობილი — ხან ვერ ფიქრობს და ხან არ ფიქრობს. ამიტომ, მისთვის რუსულზე გალიზიანებაც შერჩევითია.

2022 წლის 1 მარტს ჩვენი გულწრფელი ახალგაზრდა საერთოდ გადაირია, როდესაც სანქციების არდანსებისა და მებრძოლების არგაგზავნის საბაბით, „მსოფლიო გმირმა“ ზელენსკიმ საქართველოდან ელჩი გაიწვია. „მრცხვენია, რომ ქართველი ვარ“ — ასე გამოეხმაურა ეს ახალგაზრდა ზელენსკის დემარშს. კითხვაც კი არ გასჩენია, რატომ უნდა გაენდია ზელენსკის ელჩი საქართველოდან, როცა ომის დაწყებიდან წელიწადზე მეტი ხნის განმავლობაში ელჩი ბელარუსიდანაც კი არ გაუწვევია. არც დაფიქრდა, ხომ არ უკავშირდებოდა ეს ყველაფერი პოდოლიაკისა და დანილოვის პირდაპირ მოწოდებებს საქართველოში მეორე ფრონტის გახსნის შესახებ. იმაზე საერთოდ აღარაფერს ვამბობ, რომ პოდოლიაკისა და დანილოვის ამ განცხადებებზე ოდნავი პროტესტიც კი არ გამოუხატავს.

გულწრფელი ახალგაზრდის ანალიტიკური ამბიციები მწვერვალზე მისწვდა, როდესაც დღის წესრიგში ევროკავშირის კანდიდატის სტატუსის საკითხი დადგა. საზოგადოებას მრავლად გავუზიარეთ ინფორმაცია იმის შესახებ, რომ საქართველოს არაკეთილმოსურნეები და მეორე ფრონტის მსურველები კანდიდატის თემას შანტაჟისთვის იყენებდნენ. ყველას გავუზიარეთ ინფორმაცია ბაკურიალის შეხვედრის შესახებ, სადაც კოლექტიური „ნაცმოძრაობა“ — პარტიები, ენჯეოები და ტელევიზიები შეიკრიბნენ და დაგეგმეს, როგორ უნდა მოეწყო რევოლუცია, როდესაც (ხაზს ვუსვამ — როდესაც და არა თუ) იენისში კანდიდატის სტატუსს არ მოგვანიჭებდნენ.

ეს ჩვენი გულწრფელი ახალგაზრდა პირველი გავიდა აქციაზე, როდესაც კანდიდატის სტატუსი არ მოგვცეს. მან ყველაფერზე პასუხისმგებლობა ხელისუფლებას დააკისრა და კითხვაც არ დაუსვამს იმაზე, თუ რატომ არ მიანიჭეს სტატუსი საქართველოს და მიანიჭეს მოლდოვას, რომელიც დღეს-სწორად, რუსეთთან სანქციებს თავადაც არ მიუერთდა და თუკი რაიმეთი გამოირჩევა, კორუფცია და გაუმართავი სახელმწიფო ინსტიტუტებია. გულწრფელ ახალგაზრდას კითხვები მაშინაც არ გასჩენია, როდესაც ევროკომისიამ რამდენიმე თვეში ქულებით შეფასება გამოაქვეყნა და გაიკვია, რომ საქართველო კანდიდატ მოლდოვასაც და კანდიდატ ბოსნიასაც დიდი უპირატესობით უსწრებდა.

გულწრფელმა ახალგაზრდამ მაშინ გააზიარა ნაციონალი პოლიტიკოსების, „ენჯეოების“ და ჟურნალისტების განცხადებები იმის შესახებ, რომ სტატუსის ვერმიღებით საქართველომ 14 მილიარდი ევრო დაკარგა და ქვეყანამ მყისიერი გამდიდრების შანსი გაუშვა ხელიდან. წელიწად-ნახევარში ეს გულწრფელი ახალგაზრდა საერთოდ არ გაბრაზებულა, როდესაც იმავე ადამიანებმა მას უთხრეს, რომ თურმე, კანდიდატის სტატუსი არავითარი ფინანსურ-ეკონომიკური სარგებლის მომცემი არ ყოფილა.

შუალედში, ამ გულწრფელმა ახალგაზრდამ გააზიარა სხვადასხვა სტილის ნაციონალურ არაერთი განცხადება იმის შესახებ, რომ ამ ხელისუფლებით საქართველო ვერასოდეს მიიღებდა კანდიდატის სტატუსს. თუმცა, დღემდე ეს პოსტებიც კი არ წაშლია, მიუხედავად იმისა, რომ ქვეყანამ კანდიდატის სტატუსი „ქართული ოცნების“ პირობებში უკვე მიიღო. გასული წლის დეკემბერში ის არ მივიდა აქციაზე, სადაც ხელისუფლებამ და ევროკავშირის ელჩებმა კანდიდატის სტატუსი ერთად აღვნიშნეთ.

მოკლედ, ამდენი შეცდომის მიუხედავად, ეს ჩვენი გულწრფელი ახალგაზრდა დღესაც აქციაზე დგას. არც ქართული კანონი

„აქსიაზე სტაბილურად მონანილი ახალგაზრდის დიდი ნაწილი სრულიად არაბუნებრივი ახალგაზრდა ნაციონალური არიან. ესენია „ნაციონალური“, გვარამი-პელიას, ბახარის და ხაზარაძის ახალგაზრდა ორგანიზაციები, რომლებიც ათეულობით მოქალაქე ახალგაზრდას აერთიანებს!“

წაუკითხავს და მით უმეტეს, არც რუსული, თუმცა, აქვს რწმენა, რომ ქართული კანონი რუსულია. ხშირად აზიარებს ხოლმე ილიას უნივერსიტეტის ასოცირებული პროფესორების და „ენჯეოების“ ვიდეოებს, სადაც ეს ადამიანები ათას ტყუილს ამბობენ. ის კი, ამ ყველაფერს არც ამოწმებს, რადგან მისთვის ილიას უნივერსიტეტის ასოცირებული პროფესორიც და „ენჯეო-ნიკიც“ ღმერთის სწორია, რომლის სიტყვაცაც გადამოწმება საერთოდ არ სჭირდება.

ამ ყველაფრის ფონზე, დღის წესრიგში დგება საკითხი: ვის უნდა გაჰყვეს ხელისუფლება — საშუალო ინტელექტის მქონე ამ გულწრფელ ახალგაზრდას და მის თანამოაზრეებს, თუ იმ ახალგაზრდა, საშუალო ასაკის და ასაკოვან ჩვენს თანამოქალაქეებს, რომლებიც გასული 3 წლის მანძილზე მოვლენებს სწორად აანალიზებდნენ, არცერთ ხელოვნურად შემოგდებულ პროვოკაციას არ აყვნიდნენ და სახელმწიფოს სიმყარის შენარჩუნებაში დაეხმარნენ?

„ყველა გულწრფელ ახალგაზრდას კი, რომელიც არასწორ გზას ადგას, გულწრფელად ვთხოვ, საკუთარ წარსულ ნაბიჯებს ქრიტიკულად შეხედონ, რომ სამოქალაქო მსგავსი შეხედობები აღარ დაუშვან. ასეც და ისეც, გაირდებით, რომ სხალმწიფო იზრუნებს ყველა ახალგაზრდაზე, მათ შორის ისეთებზეც, რომლებიც დღეს შეცდომაში არიან შეყვანილი და ვერ აცნობიერებენ, თუ რამხელა უბედურება ააცილა მას ქართული საზოგადოების უმრავლესობამ და მის მიერ არჩეულმა ხელისუფლებამ თავიდან. ყველა გულწრფელ ახალგაზრდას ვთხოვ, კარგად გაიზრონ, თუ რამდენად მნიშვნელოვანია, ვიაროთ ღირსებით ევროპისკენ, რადგან ევროკავშირში შესვლა მხოლოდ ღირსებით არის შესაძლებელი. 2030 წლისთვის საქართველო სწორედ ღირსებით გახდება ევროკავშირის წევრი ქვეყანა, როგორც დამოუკიდებელი და სუვერენული სახელმწიფო.“

ერთი თვის წინ საინტერესო კვლევა ჩავატარეთ. გამოვიკითხეთ, ამომრჩევლის რამდენი პროცენტი უჭერდა მხარს „ქართულ ოცნებას“ ინტელექტის დონის მიხედვით. რესპონდენტების ინტელექტი, ანუ IQ შევამოწმეთ და ისინი მაღალი, საშუალო და დაბალი ინტელექტის კატეგორიებად დავყავით. კვლევით დადგინდა, რომ „ქართულ ოცნებას“ მარტში ამომრჩევლის 61,3 პროცენტი უჭერდა მხარს. ამასთან, მაღალი ინტელექტის მქონე ამომრჩევლებში ჩვენი მხარდაჭერა 73,8 პროცენტი იყო, ხოლო საშუალო ინტელექტის მქონე ამომრჩევლებში — მხოლოდ 45,6 პროცენტი.

ზოგადად, სახელმწიფოსთვის ყველაზე საშიში საშუალო ინტელექტისა და ცოდნის მქონე ადამიანების დომინირებაა, რაც დანინგ-კრუგერის თეორიაც ადასტურებს. ამ თეორიის თანახმად, საშუალო ინტელექტისა და ცოდნის მქონე ადამიანს ახასიათებს თავდაჯერებულობის ყველაზე მაღალი ხარისხი. ადამიანს, რომელსაც კანონი არ წაუკითხავს, მაგრამ ილიას უნივერსიტეტის ასოცირებული პროფესორისგან და ოკეანის გაღმადან მოისმინა, რომ ეს კანონი რუსულია, ყველაზე მყარად სწამს, რომ მის მიერ წაუკითხავი კანონი ცუდია.

გულწრფელობას რაც შეეხება, მას მხოლოდ მაშინ აქვს ფასი, როდესაც ის ცოდნითა და ინტელექტით არის გამყარებული. ცოდნისა და ინტელექტის არმქონე და თავდაჯერებული ადამიანი რუსულ ტანკზე უარესია.

როდესაც 29 წლის გიგლა ბერბიჭაშვილმა 70 წლის ილია ჭავჭავაძეს ესროლა, მას ღრმად სწამდა, რომ თავად იყო პროგრესული გულწრფელი ახალგაზრდა, ხოლო ილია ჭავჭავაძე — ჩამორჩენილი არაკეთილსინდისიერი მოხუცი. ბერბიჭაშვილს და მის თანამოაზრე ახალგაზრდებს ეს რწმენა ბოლშევიკურმა იდეოლოგიამ ჩაუნერგა. მსგავსი მეთოდებით მუშაობს ფსევდოლიბერალური იდეოლოგიაც, რომელმაც კოლექტიური „ნაციონალური“ პირდაპირ თუ ირიბად მიმდევარ ახალგაზრდებს დააჯერა, რომ სწორედ ისინი არიან გულწრფელობისა და პროგრესულობის მაგალითი ამ ქვეყანაში.

ამ ყველაფრის გათვალისწინებით, ღრმად ვარ დარწმუნებული, რომ ჩვენ უნდა ვიმოქმედოთ არა ჩემი ნაცნობი გულწრფელი ახალგაზრდის მოთხოვნების მიხედვით, არამედ 29 აპრილს „ქართული ოცნების“ აქციაზე მოსული 200 ათასი ახალგაზრდა, საშუალო ასაკისა და ასაკოვანი ადამიანის კარნახით. ჩვენ ვიმოქმედებთ ქართველი ამომრჩევლის 60 პროცენტზე მეტის დაკვეთით, რომელიც „ენჯეოების“ გამჭვირვალობას და შესაბამისად, საქართველოს მშვიდობიან მომავალს მყარად და გააზრებულად უჭერს მხარს.

ყველა გულწრფელ ახალგაზრდას კი, რომელიც არასწორ გზას ადგას, გულწრფელად ვთხოვ, საკუთარ წარსულ ნაბიჯებს კრიტიკულად შეხედონ, რომ სამომავლოდ მსგავსი შეცდომები აღარ დაუშვან. ასეც და ისეც, გაირდებით, რომ ქართული სახელმწიფო იზრუნებს ყველა გულწრფელ ახალგაზრდაზე, მათ შორის ისეთებზეც, რომლებიც დღეს შეცდომაში არიან შეყვანილი და ვერ აცნობიერებენ, თუ რამხელა უბედურება ააცილა მას ქართული საზოგადოების უმრავლესობამ და მის მიერ არჩეულმა ხელისუფლებამ თავიდან. ყველა გულწრფელ ახალგაზრდას ვთხოვ, კარგად გაიზრონ, თუ რამდენად მნიშვნელოვანია, ვიაროთ ღირსებით ევროპისკენ, რადგან ევროკავშირში შესვლა მხოლოდ ღირსებით არის შესაძლებელი. 2030 წლისთვის საქართველო სწორედ ღირსებით გახდება ევროკავშირის წევრი ქვეყანა, როგორც დამოუკიდებელი და სუვერენული სახელმწიფო.

მასპილი გონებით, მტკიცე ნებით, გულსხმიერებით გამორჩეული პიროვნება და მეცნიერი

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის ფიზიოლოგიისა და მედიცინის განყოფილების აკადემიკოს-მდივანს, მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორს, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ნორმალური ანატომიის დეპარტამენტის ხელმძღვანელს, აკადემიკოს რამაზ ხეცურიანს 75 წელი შეუსრულდა. 75 წელი არ არის ბევრი მათთვის, ვინც, როგორც ბატონი რამაზი, ახალგაზრდული ენერჯითა და შემართებით აგრძელებს სამეცნიერო და საზოგადოებრივ მოღვაწეობას, გამოიჩინებს ხასიათის სიმტკიცით, მახვილი გონებითა და მაღალი შრომისუნარიანობით. იგი ჭაბუკობიდანვე ამუშავებდა საქმისადმი პრინციპულ დამოკიდებულებას, ნიჭსა და სწავლისადმი პასუხისმგებლობას, ამიტომაც იყო, რომ ოქროს მედალზე დაამთავრა ქუთაისის 31-ე საშუალო სკოლა და წითელ დიპლომზე – თბილისის სამედიცინო ინსტიტუტი, შემდეგ კი ასპირანტურა.

მისი ძირითადი სამეცნიერო მიმართულებებიდან აღსანიშნავია ანტენატალური მორფოგენეზი, ახალშობილთა ფიზიკური განვითარების აქსელერაცია და მასზე მოქმედი ფაქტორები, კარდიომიოციტების მორფოგენეზი და მათი ფუნქციური მორფოლოგია, სისხლის ფორმირების ელემენტების ასაკობრივი მორფოლოგიის საკითხები და სხვა.

1978 წელს ბატონმა რამაზ ხეცურიანმა დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია ქართველ ახალშობილთა ფიზიკური განვითარების აქსელერაციის საკითხებზე, 1990 წელს კი – სადოქტორო დისერტაცია. აკადემიკოს რამაზ ხეცურიანის მიერ პირველად იქნა დადგენილი კოორდინაციის სისხლის მიმოქცევის ექსტრა-კორპორალური მორფოლოგიური სტრუქტურების, ჭიპლარის კორმების მორფოლოგიური თავისებურებები და მათი როლი სისხლის ნაკადის დინამიკის რეგულირების თვალსაზრისით. მის მიერ პირველად შემუშავდა რეკომენდაციები I ტრიმესტრში ორსულთა ფიზიკური დატვირთვის მნიშვნელობის შესახებ.

აკადემიკოსმა რამაზ ხეცურიანმა და მისმა მოსწავლეებმა დაადგინეს ერთობლივი სიცოცხლის ხანგრძლივობისა და დეფორმაციების ასაკობრივი თავისებურებები. ერთობლივად დეფორმაციების დაქვეითება და თვით ერთობლივად სიცოცხლის ხანგრძლივობის ზრდა თავის ტვინისა და სხვა ორგანოთა იმედიური ინსულტებისა და დისტროფიების განვითარების ერთ-ერთი მთავარი ფაქტორია მოხუცებულობის ასაკში.

აკადემიკოსი რამაზ ხეცურიანი საერთაშორისო ავტორიტეტის მქონე მკვლევარია. მისი კვლევები მრავალადა ციტირებული როგორც ჩვენი ქვეყნის, ასევე მსოფლიოს მრავალი ქვეყნის სამედიცინო შრომებში. იგი არის 8 სახელმძღვანელო, 7 მონოგრაფიისა და 300-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი, რომლებიც გამოცემულია როგორც მშობლიურ, ასევე სხვადასხვა უცხოურ ენაზე.

აკადემიკოსი რამაზ ხეცურიანი - 75

მის სახელმძღვანელოს „ადამიანის ანატომია ფიზიოლოგიითა და ანატომიით“ საქართველოს სახელმწიფო პრემია მიენიჭა, ხოლო მეორე სახელმძღვანელოს „ადამიანის ანატომია“ - საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის ნათიშვილის სახელობის პრემია.

ბატონი რამაზ ხეცურიანი სხვადასხვა წლებში იყო სამედიცინო ინსტიტუტის ანატომიის კათედრის პროფესორი, სამედიცინო ინსტიტუტის პროფესორი, ამავე ინსტიტუტის ისტორიაში პირველად არჩეული რექტორი. 2006 წლიდან დღემდე ხელმძღვანელობს ადამიანის ნორმალური ანატომიის დეპარტამენტს.

განსაკუთრებით ნაყოფიერია ბატონი რამაზის მოღვაწეობა სამედიცინო ინსტიტუტის რექტორის თანამდებობაზე. მისი ძალისხმევით, სამედიცინო ინსტიტუტი გარდაიქმნა უნივერსიტეტად, შეიქმნა სასწავლო გეგმები და პროგრამები. შეიქმნა ახალი კათედრები, 5 ახალი ფაკულტეტი, საუნივერსიტეტო კოლეჯი, ჩამოყალიბდა ინგლისურენოვანი სწავლების ფაკულტეტი, პოსტბაკალავრიატის ქვეყნებიდან სამედიცინო უნივერსიტეტში პირველმა გაიარა ევროპული აკრედიტაციის ეტაპი,

ამენდა „ღვთისმშობლის ტაძრად მიყვანების სახელობის“ ტაძარი, დაწესდა წმინდა ილარიონ ქართველის „უვერსხლო ექიმის პრემია“

ბატონი რამაზის რექტორობის პერიოდში შეიქმნა 72 ვიდეოლექცია (აქედან ნორმალური ანატომიის 50 ლექცია), რომელსაც ნახევარ მილიონამდე ნახვა აქვს (გახსნილია მისი სპეციალური ვებგვერდი), ლექციები განლაგებულია YOUTUBE-ის სპეციალურ ვებგვერდზე და ხელმისაწვდომია ყველა მომხმარებლისათვის.

2018 წლიდან ბატონი რამაზი საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის ნამდვილი წევრია, 2021 წლიდან კი არჩეულ იქნა აკადემიის ფიზიოლოგიისა და მედიცინის განყოფილების აკადემიკოს-მდივანად და აკადემიის პრეზიდიუმის წევრად. პრეზიდიუმის სხდომებზე იგი ყოველთვის აქტიურადაა ჩართული ნებისმიერი საკითხის განხილვაში. კვალიფიციურად მონაწილეობს დისკუსიებში და წარმოჩნდება როგორც ფართო ერუდიციის მქონე პიროვნება.

მისი ხელმძღვანელობით აკადემიაში ჩამოყალიბდა სამედიცინო და ბიოლოგიურ მეცნიერებათა საკოორდინაციო-მეთოდოლოგიური საბჭო, რომელიც სისტემატურად განიხილავს აქტუალურ და პრობლემურ საკითხებს მედიცინისა და ფიზიოლოგიის დარგში.

აკადემიკოს რამაზ ხეცურიანის სამეცნიერო მოღვაწეობა მჭიდროდ არის დაკავშირებული მის პედაგოგიურ საქმიანობასთან. მას დიდი ამაგი მიუძღვის კვალიფიციური კადრების აღზრდაში. მისი უშუალო ხელმძღვანელობით დასრულია: მედიცინის მეცნიერებათა კანდიდატის – 4, მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორის – 2 და მედიცინის აკადემიური დოქტორის – 12 დისერტაცია. მალე ანატომიის დეპარტამენტს ახალი დოქტორანტები შეემატება, რომლებიც ტრადიციულად გააგრძელებენ იმ კვლევებს, რომლებსაც ძალზე დიდი სამეცნიერო და პრაქტიკული მნიშვნელობა აქვს.

აკადემიკოსი რამაზ ხეცურიანი სისტემატურად მონაწილეობს მორფოლოგიისა და ანთროპოლოგიაში გამართულ სხვადასხვა საერთაშორისო ყრილობებში, კონგრესებში და კონფერენციებში.

ბატონი რამაზი არის აშშ-ს მეცნიერებათა, იუნესკოს ხელოვნებისა და მეცნიერების, მოსკოვის პედაგოგიური აკადემიის და პოლონეთის მედიცინის მეცნიერებათა აკადემიის წევრი, მიღებული აქვს მრავალი სათავეობო და საერთაშორისო ჯილდო, არის საქართველოს ღირსების ორდენის, ალბერტ შვაიცერის ჯილდოს და დიდი ოქროს ორდენის, ჰიპოკრატეს ოქროს ორდენის, საერთაშორისო ღირსებისა და XX საუკუნის ორდენის კავალერი.

აკადემიკოს რამაზ ხეცურიანს მინიჭებული აქვს საფრანგეთის შამპან-არდენის საპატიო მოქალაქის წოდება, არის მსოფლიო ბიოგრაფიული საზოგადოების თანადირექტორი ევროპიდან, კემბრიჯის და მსოფლიო ბიოგრაფიული საზოგადოების ექსპერტი, განხორციელდა „უმადლესი განათლების მენეჯმენტი და მართვა“.

განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს აკადემიკოს რამაზ ხეცურიანის პიროვნული თვისებები. პრინციპულია სულაც არ უშლის ხელს თავის შემოყვანა მიმართ იყოს თავმდაბალი, გულისხმიერი და კეთილმოსურნე პიროვნება. იგი შესანიშნავი მეუღლე, მამა და ბაბუაა.

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია გულთბილად ულოცავს აკადემიკოს რამაზ ხეცურიანს სახელოვან იუბილეს, უსურვებს ჯანმრთელობას, ოჯახურ ბედნიერებას, წარმატებულ სამეცნიერო და საზოგადოებრივ საქმიანობას, დასასული მიზნების ჩვეული ენერჯით განხორციელებას.

საპარტვილოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

სიბებრე პრემიებისა და თანადობისა

სასიძაღლო მეცნიერი, პედაგოგი, ორგანიზატორი, მეგობარი, სიმბოლო ერთგულებისა და თანადობისა. რამაზ ხეცურიანი დაიბადა 1949 წლის 14 მაისს ცაგერის რაიონის ულაბაშვან სოფელ ლაილაში.

1973 წელს სამედიცინო ინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ სწავლას აგრძელებს ანატომიის კათედრაზე ასპირანტურაში.

1978 წელს იცავს დისერტაციას მედიცინის მეცნიერებათა კანდიდატის, ხოლო 1990 წელს მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორის სამეცნიერო ხარისხის მოსაპოვებლად.

1973 წლიდან დღემდე მან გაიარა სასწავლო დაწესებულების ყველა საფეხური - ასისტენტი, დოცენტი, პროფესორი, კათედრის გამგე, პრორექტორი, 1992 წლიდან 2005 წლამდე – რექტორი.

2006 წლიდან ხელმძღვანელობს ნორმალური ანატომიის დეპარტამენტს;

2019 წლიდან საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის აკადემიკოსი, ხოლო 2021 წლიდან დღემდე ეროვნული აკადემიის ფიზიოლოგიისა და მედიცინის განყოფილების აკადემიკოს მდივანია.

ერთ ოჯახში ორი აკადემიკოსი აღიზარდა, რამაზ და ჯონი ხეცურიანების მშობლები ორი აკადემიკოსის აღმზრდელნი არიან.

რამაზ ხეცურიანი არის შემოქმედი, ნოვატორი, ახალი, პროგრესული იდეების მატარებელი ადამიანი. საგანმანათლებლო საკითხებისადმი აქვს სიღრმისეული დამოკიდებულება და მაღალი პასუხისმგებლობის გრძობა.

1992-2005 წლებში რამაზ ხეცურიანი მოღვაწეობდა თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის რექტორად. ამ პერიოდში სრულად გამოვლინდა მისი ნოვატორული ნიჭი. სტუდენტებს ჰქონდათ მაქსიმალური ხელშეწყობა, რათა მიეღოთ სრულყოფილი ცოდნა, მოხდა კათედრების რეორგანიზაცია, შეიქმნა ახალი ფაკულტეტები და დაარსდა სამედიცინო კოლეჯი.

რამაზ ხეცურიანის ინიციატივით ერთ წელიწადში ამენდა ღვთისმშობლის ტაძრად მიყვანების ეკლესია, რომელიც ვაჟა-ფშაველას გამზირის მშენებელია. ამ ღვთის სახლის მრევლია არა მხოლოდ სტუდენტობა, პროფესორ-მასწავლებლები, არამედ ირგვლივ მცხოვრები მოსახლეობაც.

რამაზ ხეცურიანი სისტემატურად კითხულობდა ლექციებს მსოფლიოს ნამყარ უნივერსიტეტებში – იაპონიაში, თურქეთში, აშშ-ში, საფრანგეთში და სხვ. მისი ლექციები დიდი პოპულარობით სარგებლობს როგორც სტუდენტებში ასევე ექიმებშიც.

არის 225 სამეცნიერო ნაშრომის, 6 მონოგრაფიის და სახელმძღვანელოს ავტორი.

მიღებული აქვს მრავალი ჯილდო, რომელთა ჩამოთვლა შორს წავიყვანს.

რამაზ ხეცურიანს მეგობართა ჯგუფი გულთბილად ელოცავთ საიუბილეო 75 წელს და ვუსურვებთ ხანგრძლივ სიცოცხლეს, ჯანმრთელობას, წინსვლას, კეთილდღეობას.

ალექო ციხაძე, როზან მახარაძე, კოკი კიკელიძე, ნოდარ ეშხვარი, გიორგი ავალიშვილი, ზაზიკ კილაშონია, ზაურ ფხალაძე, ნოდარ ლომიძე, ნუზარ უზარი.

ვაჟაყომ თქვენთან მეგობრობით!

გამოჩენილ და გამოჩეულ, კაცთმოყვარე პიროვნებას, ბატონ რამაზ ხეცურიანს ვულოცავ დაბადების დღეს, ვუსურვებ ჯანმრთელობას და ხანგრძლივ სიცოცხლეს.

თინათინ ძაბთარაძე

რამაზ ხაჩიკიანი: მძიმება მარტო პროფესია კი არა, ცხოვრების წესია

– ბატონო რამაზ, პირადად ჩემი და გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქციის სახელით გილოცავთ საიუბილეო თარიღს! თქვენ 75 წლის ბრძანდებით და მადლობელი ვარ, რომ დამთანხმდით ინტერვიუზე. ჩვენ საკმაოდ ხშირად ვხვდებით და მე კარგად ვიცი თქვენი დატვირთული რეჟიმის შესახებ: ბრძანდებით ეროვნული აკადემიის აკადემიკოს-მდივანი, სამედიცინო უნივერსიტეტის ნორმალური ანატომიის დეპარტამენტის ხელმძღვანელი, მრავალი სახელმძღვანელოსა და მონაგრავის ავტორი, აქტიურად მუშაობთ ლექტორანტებთან და მკვლევარებთან. როგორ შეაფასებდით თქვენს განვლილ გზას?

– ჩემი ცხოვრების გზის შემფასებლად, ალბათ, ვერ გამოვდგები, ეს ჩვეულებრივი საქმიანობა იყო თავისი სირთულეებით და ნარმატებით. ვერ გეტყვით რომელი სტადია იყო, საერთოდ ყველაფერი ჩვენი ქვეყნის პოლიტიკური და ეკონომიკური მდგომარეობის შესაბამისად ვითარდებოდა. საკმაოდ დაძაბულ შრომას საუკეთესო დადებითი შედეგები მოჰყვა, თუმცა კი მუდმივად დროის ნაკლებობას განვიცდიდი. მინდა აღვნიშნო, რომ ნამდვილად გამომართლა, ძალზე მაღალკვალიფიციური პროფესიონალების, თავისი საქმის ზედმინდებით კარგად მსოფლიო, ცნობილი მეცნიერებისა და ქვეყნის პატრიოტების ჯგუფში მომიხდა მთელი შემოქმედებითი გზის გავლა, გისა, რომელიც 1967 წელს სამედიცინო უნივერსიტეტის სტუდენტობიდან დაიწყო, რის შემდეგ კარიერის ყველა საფეხური გავიარე – ვიცაი ასპირანტი, ასისტენტი, დოცენტი, პროფესორი, კათედრის გამგე, ინსტიტუტის პრორექტორი, დაბოლოს, თითქმის 14 წელი, სამედიცინო უნივერსიტეტის რექტორი. უნდა გითხრა, რომ საიუბილეოდ ჩემი ახალი წიგნი გამოვიდა „ანამიოში დამრუნებული წარსული“, რომელიც ჩემს თანამშრომლებს, კოლეგებსა და სტუდენტებს მიუძღვნა და მასში საკმაოდ დეტალურად არის აღწერილი ჩემი განვლილი გზა. რაც შეეხება მის შეფასებას, ის ჩემი სტუდენტებისა და კოლეგებისათვის დამთმია, მე რაც შემიძლო გავაკეთე და, იმედი მაქვს, რომ ჩემი ახალგაზრდა კოლეგები გააგრძელებენ დაწყებულ ორგანიზაციულ თუ სამეცნიერო კვლევებს და უფრო მეტ ნარმატებებს მიაღწევენ.

– როგორ დაახასიათებდით თქვენი სამედიცინო კარიერის ძირითად მომენტებს?

– რაც შეეხება ჩემს სამეცნიერო-კვლევით საქმიანობას, ვარ რვა სახელმძღვანელოს, შვიდი მონაგრავისა და სამასზე მეტი სამეცნიერო სტატიის ავტორი, აღზრდილი მყავს ოთხი მედიცინის მეცნიერებათა კანდიდატი და თორმეტი მედიცინის დოქტორი. ამჟამად ჩვენს დეპარტამენტში მომუშავე პროფესორების თითქმის 95 პროცენტის დისციპლინის ხელმძღვანელი ვიყავი. წელს ალბათ ჩვენს დეპარტამენტში ორი ახალი დოქტორანტურის კურსი დაიწყებს მუშაობას.

ადმინისტრაციული საორგანიზაციო მუშაობის მხრივ აღვნიშნავ, რომ 1992 წლის 29 აპრილს (პირველად ჩვენს ქვეყანაში) ღია არჩევნებით, რომელშიც ინსტიტუტის ყველა სტუდენტი და ყველა თანამშრომელი მონაწილეობდა, ამირჩიეს რექტორად და ვიმუშავე თითქმის 14 წელიწადი. თქვენი თანხმობით ჩამოვიტოვებოდი მხოლოდ ნაწილს იმ სამუშაოებთან, რომელიც ჩემი ხელმძღვანელობით განხორციელდა:

- 1992 წელს სამედიცინო ინსტიტუტი გარდაიქმნა უნივერსიტეტად.
- მთლიანად გარდაიქმნა სასწავლო პროცესი: შეიცვალა სასწავლო გეგმები და პროგრამები, შეიქმნა ახალი კათედრები.
- შეიქმნა ხუთი ახალი ფაკულტეტი.
- პირველად ჩვენს ქვეყანაში შეიქმნა საუნივერსიტეტო კოლეჯი ანუ უნივერსიტეტის სწავლების პირველი ეტაპი.
- უნივერსიტეტში დაიწყო სამეტაპიანი სწავლება, შეიქმნა რეზიდენტურის კურსები.
- უნივერსიტეტში ჩამოყალიბდა ინგლისურენოვანი სწავლების კურსი და შემდგომში ფაკულტეტი (ამჟამად ინგლისურენოვანი სწავლებაზე თითქმის 4000-მდე უცხო ქვეყნის მოქალაქე სწავლობს).
- 2000 წელს პირველად, პოსტსაბჭოთა ქვეყნებში, სამედიცინო უნივერსიტეტმა გაიარა ევროპული აკრედიტაციის პირველი ეტაპი.
- ამენდა „ღვთისმშობლის ტაძრად მიყვანების“ სახელობის ეკლესია.
- უნივერსიტეტს საკუთრებაში გადაეცა სამი კლინიკური საავადმყოფო (მათ შორის რესპუბლიკური ცენტრალური კლინიკა) და სამი სტომატოლოგიური პოლიკლინიკა.
- უნივერსიტეტი გახდა უნივერსიტეტთა მსოფლიო და ევროპის ასოციაციების წევრი.

– ბატონო რამაზ, რას იტყვით თქვენი სამეცნიერო საქმიანობის შესახებ, რა იყო თქვენი კვლევების სფერო? როგორი იყო თქვენი სამეცნიერო მოღვაწეობის შედეგები? რა მნიშვნელოვანი სამეცნიერო ფაქტები შეისწავლეთ და დაადგინეთ?

– დამერწმუნეთ, ძალზე ძნელია მოკლედ ილაპარაკო

იმ საკითხებზე, რომლებსაც მთელი ცხოვრება მიუძღვნა და დღესაც აქტიურად ვცდილობ, რომ ახალი ფაქტებით დაადასტურო წინათ მიღებული შედეგები და შენს მოსწავლეებს შეუქმნა არა მარტო საფუძველი კვლევითი მუშაობის გაგრძელებისა, არამედ დააინტერესო ისინი სამეცნიერო კვლევის აუცილებლობაში.

დავინწყებ იმით, რომ ჩემი კვლევების ძირითადი სფერო ახალშობილთა განვითარების, მუცლადყოფნის პერიოდში ორგანოგენეზის შესწავლის მიმართულებით განვითარდა. ჩვენ პირველდამა დავადგინეთ ნაყოფისა და პლაცენტის ჰემოციკულაციის მარეგულირებელი მორფოლოგიური სტრუქტურები, რომლებიც ჰიპოთაზის კორქის სახით არის წარმოდგენილი. ასევე მორფოლოგიურად დადასტურეთ პლაცენტის ეტაპობრივი (სხვადასხვა ტრიმესტრების) ცვლილებების მნიშვნელობა, ნაყოფის მშობიარობისათვის მზადების თვალსაზრისით.

განსაკუთრებულ მნიშვნელობას მივანიჭებდი გულის ემბრიოგენეზში მისი მოციტების განვითარების და ურთიერთდაზოვიდობის შესწავლის საკითხს. ექსპერიმენტულად დადგინდა, რომ კარდიომოციტების მორფოლოგიური ჩამოყალიბებაში განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება ფიზიკური განვითარების დონის განსაზღვრას.

ჩვენ მიერ დადგენილი იქნა ერთობლივი სიცოცხლის ხანგრძლივობის და დეფორმაციის ხარისხის ცვალებადობის მორფოლოგიური თავისებურებები – ეს საკმაოდ მნიშვნელოვანი ფაქტია, რომელიც გვეხმარება ავსხნათ მოხუცებულობის ასაკში რა მიზეზით ვითარდება თავის ტვინის იშემიური ინსულტები.

პროფესორი, რომლის ყოველი ლექცია სტუდენტთა გულწრფელი ტაშით მთავრდება

– რას გვეტყვით თქვენი პედაგოგიური საქმიანობის შესახებ? როგორ ფიქრობთ, სწავლების თანამედროვე მეთოდები, სასწავლო გარემო – უმაღლესი სამედიცინო სასწავლებელი მაქვს მხედველობაში – საკმარისია მაღალკვალიფიციური ექიმის მომზადებისთვის?

– უკვე თითქმის 50 წელზე მეტია პედაგოგიურ საქმიანობას ვწევი და მუდმივად ერთ ადგილზე, თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის ნორმალური ანატომიის კათედრაზე. ამ ხნის მანძილზე თითქმის მთლიანად, შეიძლება ითქვას, კარდინალურად შეიცვალა როგორც სასწავლო პროცესის მეთოდური და მეთოდოლოგიური მხარე, ასევე ხარისხობრივად ახალი დონეზე ავიდა თვალსაჩინოებისა თუ კომპიუტერული ვიზუალიზაციის ტექნიკა. უკვე თითქმის 40 წელია აღწერილობითი ანატომიის სწავლების ნაცვლად, ჩვენ ფუნქციური ანატომიის ვასწავლით. ამ საგნის სწავლება პროფესორმა ზურაბ კაციაძემ და მე პირველდამა დავინწყეთ პოსტკომუნისტურ სივრცეში. შესაბამისად, შევქმენით ახალი სახელმძღვანელოები და პრაქტიკული მუშაობის მეთოდური ლიტერატურა. აღსანიშნავია, რომ შედეგი პირველ წლებშივე დადებითი იყო. სადღეისოდ, ჩვენი საგნის სწავლების კურსის დამთავრების შემდეგ, სტუდენტები გაცილებით უკეთ ფლობენ ადამიანის მორფოლოგიის კანონზომიერებებსა და თავისებურებებს, ვიდრე ოცი წლის წინ. ეს კი ერთ-ერთი ძირითადი საფუძველია ურთულესი სამედიცინო პროფესიის ათვისების გზაზე. უნდა აღვნიშნო, რომ ექიმობა მარტო პროფესია კი არა, ცხოვრების წესია. წესი, რომელსაც მომავალი ექიმები ჩვენი უნივერსიტეტის კედლებში და მის კლინიკებში ითვისებენ, იწყებს სწავლას, რომელიც მთელი სიცოცხლის მანძილზე გრძელდება. ჩვენ კი, პედაგოგები, ვცდილობთ როგორმე კარგად აუხსნათ სირთულეები და ის წინააღმდეგობები, რომლებიც მათ პრაქტიკული საქმიანობისას შეხვდებიან, უნდა ვასწავლოთ მათი დროულად დაძლევის გზები, რომელზეც ზოგჯერ თითქმის სრულად არის დამოკიდებული პაციენტის სიცოცხლე.

რაც შეეხება პირადად მე, მიუხედავად იმისა, რომ თითქმის ორმოცდაათი წელია ვასწავლი, ყოველი ლექციის ნაკითხვას დიდი პასუხისმგებლობით ვეკიდები. დღესაც თითქმის ყველა ლექციის წინა ორ დღეს ამ ლექციის მომზადებას ვეთმობ. ლექცია ხომ ჩვენი სამეცნიერო მოღვაწეობის, ჩვენი კვლევითი მუშაობის ანალიზის შედეგია. უნდა გითხრა, რომ მთელი ამ წლების განმავლობაში ლექციებზე არასდროს წამიკითხავს სტუდენტთა სია, ჩემი აუდიტორია ყოველთვის სასწავლო, სტუდენტები დიდი ინტერესითა და ყურადღებით მისმენენ. ნამდვილად მიხარია, რომ ლექციის შემდეგ თითქმის ყოველთვის ტაშს უკრავენ და მაღლიერები მემშვიდობებიან მომავალ შეხვედრამდე. ასე გრძელდება უკვე ნახევარი საუკუნეა.

უნდა აღვნიშნო, რომ მოვახერხე შეგქმნა 72 ვიდეო-ლექცია. აქედან 50 უშუალოდ სტუდენტებისთვის ანატომიის ლექციებია, რომლებიც სრულად ამონურავს ჩვენი საგნის სწავლების პროგრამას, ხოლო დანარჩენი მორფოლოგიისა და კლინიკური ანატომიის სხვადასხვა საკითხებს ეხება, რომლებიც ექიმთა ფართო მასისთვის არის განკუთვნილი. ლექციები ჩემს YouTube არხზეა განთავსებული და ყველა-სათვის უსასყიდლოდ არის ხელმისაწვდომი, ხოლო გარკვეული ნაწილი ტელეარხ TV Pulsi-ს არქივშია და ეთერში პერიოდულად გადის. სადღეისოდ თითქმის 600 ათასზე მეტი ნახვა აქვს. თითქმის ყოველდღიურად ვიღებ გამოხმაურებებს არა მარტო საქართველოდან, არამედ უცხო ქვეყნის მოქალაქეებისგანაც, რომლებიც იხონებენ ჩემს ლექციებს და მთხოვენ გავაგრძელო მათი დემონსტრირება.

– ბატონო რამაზ, მე საკმაოდ ხშირი სტუდენტი ვარ მეცნიერებათა აკადემიის, არაერთხელ დაესწარებინა სამედიცინო და ბიოლოგიურ მეცნიერებათა საკოორდინაციო სამსახურს სხდომებს, რომლის მუშაობას თქვენ უძღვევით. ვთხოვთ, მოკლედ დაახასიათოთ თქვენი მოღვაწეობა ეროვნული აკადემიის ფიზიოლოგიისა და მედიცინის აკადემიკოს-მდივნის თანამდებობაზე.

– უნდა გითხრა, რომ განყოფილების მუშაობა ძალზე სპეციფიურია. ძირითადად ჩვენი აკადემიკოსები და მათთან ერთად ჩვენი ექსპერტები, რომლებიც მედიცინისა და ფიზიოლოგიის თითქმის ყველა დარგს წარმოადგენენ, კოორდინაციას უწევენ ჩვენი ქვეყნის ყველა სამედიცინო-სამეცნიერო სტრუქტურის მუშაობას, რაც მათი სამეცნიერო ანგარიშებით, ანალიზითა და შეფასებით გამოიხატება. ასევე განყოფილებასთან მუშაობს დარგობრივი სამედიცინო და ბიოლოგიურ მეცნიერებათა საკოორდინაციო სამსახური, რომლის შემადგენლობაში ჩვენი ქვეყნის ოცდაათი ცნობილი მეცნიერი და ცალკეული დარგის თუ სამეცნიერო მიმართულების ლიდერი შედის. ეს სამსახური თითქმის ყოველკვარტალურად, ხან უფრო ხშირად იკრიბება, განიხილავს სამედიცინო მეცნიერებაში და პრაქტიკაში არსებულ პრობლემებს, ამუშავებს და ქვეყნის მთავრობას ანგდის ჩვენს მოსაზრებებს რჩევების სახით, რომლებიც შემდეგ პრაქტიკაში იწერება. უნდა გითხრა, რომ ჩვენი მეცნიერული მნიშვნელოვანი წინადადება და რჩევა დაინერგა როგორც ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს მიერ, ასევე გათვალისწინებულ იქნა ისეთი მნიშვნელოვანი პროცესის მართვაში, როგორც კოვიდვირუსით გამოწვეული პანდემია იყო. მივიღეთ აქტიური მონაწილეობა ქვეყნის მეცნიერების შესახებ კანონში ცვლილებების მომზადებაში. იმედი გვაქვს, რომ მათ მალე განიხილავს ჩვენი პარლამენტი.

– საინტერესოა, თქვენ, როგორც უმაღლესი დონის პროფესიონალი, როგორ უყურებთ და აფასებთ ზოგადად სამედიცინო მეცნიერების მდგომარეობას ჩვენს ქვეყანაში? რა გამოწვევებს ხედავთ და, თქვენი აზრით, როგორ შეიძლება მათი დაძლევა?

– დიდი მადლობა კითხვებისათვის, ვეცდები მოკლედ გაცეთ პასუხი: პოსტსაბჭოთა ქვეყნებიდან მხოლოდ ჩვენ ვართ ერთადერთი ქვეყანა, სადაც სამეცნიერო ხარისხი არ არსებობს. დოქტორის ის ხარისხი, რომელიც ჩვენთან დღეს არის – აკადემიურია და არა სამეცნიერო, ესე იგი არ გვაქვს სამეცნიერო, ხარისხი, არც სამეცნიერო ნოდლებში არის კანონმდებლობით დადასტურებული. რაც შეეხება ლექტორანტურას, ის ჩვენთან ფასიანია და მკვლევარი თვითონ იხდის კვლევებისთვის საჭირო თანხებს. ის ფაქტობრივად ყიდულობს თავის ხარისხს. აქედან გამომდინარე, აუცილებელია ამ საკითხისადმი მიდგომის ძირეული ცვლილება – რეფორმა მეცნიერების განვითარებისთვის კი არა, მეცნიერების გადარჩენისთვის და ჩვენ ამ მიმართულებით ინტენსიურად ვმუშაობთ.

– ბატონო რამაზ, თქვენ დიდად დაფასებული პიროვნება ბრძანდებით, ხართ უცხოეთის არაერთი აკადემიის წევრი, გაქვთ საერთაშორისო ჯილდოები. ხომ არ დაგვისახელებთ კონკრეტულად?

– ტრივიალურია, მაგრამ უნდა ვთქვა, ჩემთვის მთავარი ჯილდო ჩემი სტუდენტების შეფასება და სიყვარულია, რითაც შეიძლება ითქვას, ნამდვილად განვიფრებელი ვარ. რაც შეეხება ჯილდოებს, ვარ საქართველოს სახელმწიფო და ალექსანდრე ნათიშვილის სახელობის პრემიების ლაურეატი, მიღებული მაქვს ალბერტ შვაიხერის ჯვარი და დიდი ოქროს ორდენი, ასევე ვარ საქართველოს ღირსების ორდენის აკადემიური და პიპოკრატის ოქროს მედლის მფლობელი, აგრეთვე ვარ უცხოეთის რამდენიმე აკადემიის წევრი, საფრანგეთის მამპან-არდენის ოლქის საპატიო მოქალაქე და სხვ.

– წარმატებებს და ჯანმრთელობას გისურვებთ!

– გამაღლობთ!

ესაუბრა ოთარ ტურაბალიძე

მამუკა მდინარაძე:

რაც უნდა დეტალური განმარტებები ვაკეთოთ კანონპროექტთან დაკავშირებით, სინამდვილეში ის არააფის აინტერესებს, კანონპროექტი მხოლოდ საბაზის სიტყვა „რუსული“ გამოსაყენებლად, ხოლო არგუმენტი არა თუ რუსულობის, ოდნავი, ობიექტური პრობლემის შესახებაც კი ვერ წარმოადგინეს! ასე დარჩა უპასუხოდ ჩემი წინა დღეების პოსტებიც და მთავარი კითხვა: როგორ შეიძლება გამჭვირვალობა იყოს არაფერობა და გამჭვირვალობა – რუსული?!

„რაც არ უნდა დეტალური განმარტებები ვაკეთოთ კანონპროექტთან დაკავშირებით, სინამდვილეში ის არააფის აინტერესებს, კანონპროექტი მხოლოდ საბაზის სიტყვა „რუსული“ გამოსაყენებლად, ხოლო არგუმენტი არა თუ რუსულობის, ოდნავი, ობიექტური პრობლემის შესახებაც კი ვერ წარმოადგინეს!“ – ამის შესახებ საპარლამენტო უმრავლესობის ლიდერი მამუკა მდინარაძე სოციალურ ქსელში წერს.

როგორც მდინარაძე აღნიშნავს, უპასუხოდ დარჩა კითხვა, როგორ შეიძლება გამჭვირვალობა რუსული იყოს.

მისივე თქმით, არსებობს მრავალი პარადოქსი, მათ შორის ის, რომ ოპონენტები, რომლებმაც რუსეთის ტერიტორიების ნაწილი ჩააბარეს, სტრატეგიული ობიექტები გადასცეს და საკუთარ ჯარისკაცებს ომის დაწყება დააბრალეს, რუსებს ეძახიან ხალხს, რომელთა მმართველობის დროს გადაიდგა ყველა ნაბიჯი ევროინტეგრაციის გზაზე.

„რაც არ უნდა დეტალური განმარტებები ვაკეთოთ კანონპროექტთან დაკავშირებით, სინამდვილეში ის არააფის აინტერესებს, კანონპროექტი მხოლოდ საბაზის სიტყვა „რუსული“ გამოსაყენებლად, ხოლო არგუმენტი არა თუ რუსულობის, ოდნავი, ობიექტური პრობლემის შესახებაც კი ვერ წარმოადგინეს!“ – ამის შესახებ საპარლამენტო უმრავლესობის ლიდერი მამუკა მდინარაძე სოციალურ ქსელში წერს.

ლის“ გამოსაყენებლად, ხოლო არგუმენტი არა თუ რუსულობის, ოდნავი, ობიექტური პრობლემის შესახებაც კი ვერ წარმოადგინეს! ასე დარჩა უპასუხოდ ჩემი წინა დღეების პოსტებიც და მთავარი კითხვა: როგორ შეიძლება გამჭვირვალობა იყოს არაფერობა და გამჭვირვალობა – რუსული?!

პარადოქსები კი სხვებზე მრავლად გვაქვს:

პარადოქსი და საზოგადოების მიმე შეურაცხყოფაა რუსეთისთვის ტერიტორიების ჩამბარებლებმა, ომის დაწყების და ომის დანაშაულის საკუთარ ჯარისკაცებზე დამბრალვებებმა, სტრატეგიული ობიექტების რუსებზე გამსხვილებებმა, რუსეთის მსოფლიო საგარეო ორგანიზაციაში განვითარების გარანტირება ადამიანებმა რუსები ეძახიან ხალხს, რომელთა მმართველობის დროს იქნა უზრუნველყოფილი წარმატების ანსლოურტურად ყველა ეტაპი ევროინტეგრაციის გზაზე, კანდიდატის სტატუსის მიღების ჩათვლით!

აქციების პარალელურად გასაჯაროვდა ხელისუფლების წარმომადგენლების პირადი ნომრები, დაიწყეს რეკვები, შეურაცხყოფილი მესიჯები (რაზეც ნაცვებივით პანიკა და ტირილი არ აგვიტყავს, ან შესაბამისად ვპასუხობდით, ან ვივინორებდით), საზოგადოებას აჩვენეს ვირობული ძალადობის მაგალითები პარლამენტშივე, იბადალეს პოლიციელებზე პარლამენტის გარეთაც, იბადალეს ურნალისტებზე და ხელი შეუშალეს მათ ურნალისტური საქმიანო-

ბის განხორციელებაში, დაიწყეს ბულინგის ფაზისტური კამპანია – როცა ამ ყველაფერმა განვითარება მათზეც პოვა, ძალადობა, ბულინგი, მუქარა მხოლოდ მაშინ გახდა ცუდი, მანამდე საამაყო საქციელი და სამშობლოსთვის ბრძოლა იყო

აქვე, ძალადობა კატეგორიულად მიუღებელია, ფიზიკური, ფსიქოლოგიური და ნებისმიერი სახის, ვის მიმართაც არ უნდა ხორციელდებოდეს ის! იმედი მაქვს შესაბამისი უწყებები დეტალურად გამოიძიებენ ნებისმიერ შემთხვევას და დამნაშავეებიც მკაცრად დაისჯებიან!

პარადოქსია, როდესაც ამერიკის სახელმწიფო დეპარტამენტის პრესსპიკერი გამჭვირვალობის კანონპროექტზე ავრცელებს არასწორ ინფორმაციას და ამბობს, რომ ამერიკაში ის მხოლოდ სხვა სახელმწიფოების მთავრობებისგან დაფინანსებას ეხება

ამ განცხადებას თუ დავუჯერებთ, გოული ალასანია და ტელეკომპანია „ფორმულა“ მთავრობის სახელით მოქმედი პირები ყოფილან.

სინამდვილეში კი, ამერიკული „ფარა“ არა მხოლოდ სხვა მთავრობების, არამედ ნებისმიერ უცხოურ დაფინანსებას ეხება!

გამჭვირვალობის კანონს იმ ქვეყნების წარმომადგენლებიც მკაცრად აკრიტიკებენ, რომელ ქვეყნებსაც გაცილებით მკაცრი რეგულაციები ან კანონპროექტები აქვთ ამ სფეროს დასარეგულირებლად.

მეუთუე სიმბოლური და განსაკუთრებულად ცინიკური პარადოქსი – ნაცვები და ნაცვების ტელევიზიების თანამშრომლები „იმედის“ თანამშრომლების დაშლინებას ცდილობენ და მიმართავენ, არ გრცხვენიათ? სად მუშაობთ? – წერს მამუკა მდინარაძე.

თუა წულუკიანი: ეს განლაგეთ პრიმიტიული ევროპეიზმი!

„ჩვენ ვხედავთ, რომ მრავალ საფრთხეს ერთდროულად მოუყლია საქართველოსთვის და ეს საფრთხეები ყველა (!) მხრიდან მომდინარეობს. თქვენ კი ცხოვრობთ მაგნეტურ ილუზიაში და ამტკიცებთ, რომ ზოგ საფრთხეზე სახელმწიფომ თვალის უნდა დახუჭოს და ამ ელჩივით მოიქცეს. რადგან შეგვაქვებენ“, – ასე ეხმინება საქართველოს კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის მინისტრი თუა წულუკიანი საფრანგეთში საქართველოს ელჩის გორა ჯავახიშვილის მიერ თანამდებობის დატოვებას.

წულუკიანის თქმით, დიპლომატი და ჯარისკაცი ერთი და იგივე პროფესიაა და ნამდვილი დიპლომატი იმ იარაღს, რომელიც მისცეს, ქვეყნის წინააღმდეგ არ ატრიალებს.

„როცა ჩემთვის პროფესიულად ახლობელ და ძვირფას ადამიანს, მით უმეტეს, ელჩის მაღალი სტატუსის მქონე პირს, არ ერიდება, საჯაროდ მომაცნოს შეურაცხყოფა (თურმე ვერ ვრევა მისი წარმდგენი ხელისუფლების – ცუდი ქალების და კაცების, ნამოქმედარის შედეგების გამო საყვედურებს ადგილსამყოფელ ქვეყანაში), არც ის უნდა ეწყინოს, თუ პასუხს ასევე საჯაროდ დაუბრუნებენ.

დაუბრუნებენ, რადგან კლავიატურა ჩვენც გვაქვს (ან კი როგორ იცლის ზოგიერთი ამდენი რახარუხისთვის, სულ პოსტის მცხოვრებლად რომ მუშაობს ნამდვილი სამსახურის პარალელურად).

პირველ რიგში, არ ვთვლი საინტერესოდ და საჭიროდ, განვიხილო, თუ როგორ მოხვდა თანამდებობაზე და რატომ.

საინტერესო ჩემთვის ისაა, რომ მას და მის მსგავსად მოაზროვნე ადამიანებს ჰგონიათ, რომ ისინი ყველაზე მეტად ევროპელები არიან, უფრო მეტიც – ისინი თავად

არიან ევროპა ან ევროპაზე ფეხმძიმედ და, რაც მთავარია, იმდენი იცხოვრეს ევროპაში („ცუდი“ მთავრობის გადანაცვლებების საფუძველზე და საკუთარი ხალხის ხარჯზე), რომ ევროპული ღირებულებების მატარებელი კი არ ვახდენენ მხოლოდ, არამედ ამ ღირებულებებმა სისხლთან ერთად დაიწყეს მათ ვენებში ჩქეფა. აჩქეფდა, ადგაფუნდა და გარდაიქცა იმ ცისფერ სითხედ, რომლის პრიმატსაც წარსულში სხვებზეც ქადაგებდნენ.

პრიმატი არ ვიცი და, ეს ბახლავთ პრიმიტიული ევროპეიზმი.

და, ნუ გვაპატივობთ ამ შეფასებას, ვინაიდან გვაქვს სისხლი წითელი. ჩვენ ხომ გლუხავი ვართ, არ გავიხილავს ჩვენი სოფლის იმით.

ეს განლაგეთ ის პრიმიტიული, რომელიც წარმომს წყურვილს, ვინმე გმირი გიწოდოს, შეგაქვს და ტაში დაგიკრას, დაგიდასტუროს, რომ ხარ. ეს წყურვილი მანგვივითაა და ისეთ კეთილშობილ ხალხსაც კი ჩაადენინებს მაგნეტობას, როგორც ეს ამ შემთხვევაში მოხდა.

ასეთი საქციელებით ვერ ხდებიან ლეგონ მიქელაძეები. აქ თვით ანალოგიაც კი მკრეხელია!

ვწუხვარ. და ვგმობ ამ საქციელს. და მრცხვენია, რომ მშრომელი, სერიოზული ადამიანი თავს უფლებას აძლევს, საკუთარი თავი ზეგზაზე უფრო დიდ ევროპულად გამოაცხადოს და საკუთარ სახელმწიფოს თითი დაუქნოს.

ფეხი რამეს არ წამოკრათ ამ ერთმანეთთან შეჭიბრსა და რბოლაში. ერთმანეთთან, რადგან მე, ჩვენ და ჩვენნიარებს შეჭიბრი, ვთვლით, რომ არ გვჭირდება. ჩვენ სხვა გამონგეგვები გვაქვს.

ჩვენ ვხედავთ, რომ მრავალ საფრთხეს ერთდროულად მოუყლია საქართველოსთვის და ეს საფრთხეები ყველა (!) მხრიდან მომდინარეობს. თქვენ კი ცხოვრობთ მაგნეტურ ილუზიაში და ამტკიცებთ, რომ ზოგ საფრთხეზე სახელმწიფომ თვალის უნდა დახუჭოს და ამ ელჩივით მოიქცეს. რადგან შეგვაქვებენ.

ეს ჩვენი არჩევანი არ არის. ჩვენი გზა უფრო რთულია. ამ რთულ გზაზე სიარული დამლელია ზოგიერთისთვის, როგორც ჩანს. ვაი მას, ვინც დაიღვინა და ვუი იმას, ვისაც დააფლავებენ, აბა, დაღლის დროა, ქვეყნის საშახურს განუდევით.

მაღლობას ვუხი ყველა იმ დიპლომატს, რომელიც ჯერ კიდევ დამოუკიდებლობის მოპოვების დღიდან დგას დამოუკიდებლობის სადარაჯოზე, მათ, ვინც შემდგომ ჩაება ამ ჯაჭვს და დღემდე მედგრად შესდგომია სუვერენიტეტის, დამოუკიდებლობისა და სახელმწიფოებრივი ღირსების აღმაგულ, რთულ გზას.

დიპლომატი და პარსიკაპი ვართ და იგივე პროფესიაა. ნამდვილი დიპლომატი იმ იარაღს, რომელიც მისცეს, ქვეყნის წინააღმდეგ არ ატრიალებს. – წერს თუა წულუკიანი სოციალურ ქსელში.

ბიორები მამაცაუბვილი: მედია-ზონდარებაზე ვნერ ახლა, სხვრის ტყავში რომ არიან განვულები და თავადვე რომ აღიარეს - ჩვენგან ყველაფერს უნდა მოელოდეთ!

რომ არ ვთქვა, არ შემოძლია. ახლა არც „გამჭვირვალობის კანონზე“ ვნერ და არც ოპოზიციის მიერ სასაქილოდ გაუღერებულ „ასიათასკაციან“ აქციებზე. ახლა, როგორც ამბობენ, არც სააკაშვილის მიერ აფეთქებული გივია თარგამაძის მანქანაზე ვნერ და არც დეგრადირებულ და უზნეო კოტე ყუბანიევილზე. არც სისხლის სამართლის დამნაშავე უგულავაზე და არც მორალურად განხრწნილ გიორგი ჯაფარიძეზე. მედია-ზონდარებაზე ვნერ ახლა, ცხვრის ტყავში რომ არიან განვულები და თავადვე რომ აღიარეს - ჩვენგან ყველაფერს უნდა მოელოდეთო.

● ფაქტია: რაც პარაკვეს პრემიერ კობახიძისთან შეხვედრისას იკადრა ზოგიერთმა მედია - წარმომადგენელმა, სირცხვილია! დეტალებს აღარ შევყვებით. მთელმა ქვეყანამ ნახა, როგორ შეიძლება, ურნალისტიკა დაკარგოს სახე. მთელმა ქვეყანამ ნახა, როგორ შეიძლება, საკუთარ კოლეგას უსირცხვილოდ ჩახედო თვალებში, მუხლის ძარღვი არ აგიტოკდეს და „რუსი“ ეძახო!

● ძნელია. ჩემთვის ორმაგად ძნელია ამის თქმა, რადგან საქართველოს ურნალისტიკა ფედერაციის თავმჯდომარის სტატუსი მეტ სიფრთხილესაც მავალდებულებს მსგავს შემთხვევებში და გაცილებით მეტ პასუხისმგებლობასაც ვგრძნობ ამგვარი შეფასებისას, მაგრამ...

მაგრამ, სათქმელი უნდა ითქვას! ურნალისტიკა უზრდელობისა და სიმბურის უფლებას არავის აძლევს! ურნალისტიკა ისტერიკისა და „საღდაფონური“ სისხისტის უფლებას არავის აძლევს!

ურნალისტიკა არ არის თავხედობა! პროკურორის ფუნქციის შეთავსებას ტყუილად ცდილობდა ერთ-ერთი მათგანი. უფრო კი - შაშურკინის ჯალათს მოგაგონებდათ, თუ კარგად დაუკვირდებოდით მის თავხედობასა და საუბრის ტონს.

მაუზერი რომ ჰქონოდა თან, ერთი წამით აღარ მეპარება ეჭვი - სისხლის გუბეებსაც დააყენებდა!

არ ვაჭარბებ! მათ კი ნამდვილად გადააჭარბეს! გადააჭარბეს უზნეობაში, უტიფრობაში, უზრდელობაში.

არადა, მათი ასაკი არ მადლევს იმის უფლებას, ვითქვოდ, ლომიას, ან შაშკინის განათლების მინისტრობისას მიიღეს საუნივერსიტეტო განათლება-მეთქი.

ალბათ, მუნებითაც უნდა დაგყვას ადამიანების სიყვარული, თორემ მართო ლექციებზე ჯდომა რას მოგცემს?!

● მართლა გულწრფელად ვნუხვარ. უფრო იმას ვნუხვარ, რომ ერთ-ერთი მათგანი სტუდენტობიდანვე კითხულობს ლექციებს.

მისი სტუდენტები, ვეჭვობ, ნამდვილ ურნალისტიკად ჩამოყალიბდნენ.

ჯალათებად და დამნაშავე მერაბიშვილის, თაღლითი კემერაშვილისა და სულაძაღლებული აკერმანის იდეურ მემკვიდრეებად კი - თავისუფლად.

ჩემო იმანო, თუ შეგიქვს საქციელი შენმა სტუდენტებმა, არ დაუჯერო.

ურთიერთობის და ნიშნების გაფუჭების შიში რას არ გაგაკეთებინებს?!

უბრალოდ, არ დაუჯერო.

არ დაუჯერო, რადგან, არ შეიძლება, ყველა სტუდენტს მოსწონებოდა თქვენი სადიმბი.

არ შეიძლება, ყველა სტუდენტი ასეთივე სიძულვილით ცდილობდეს თავის დამკვიდრებას პროფესიაში...

ურნალისტიკა სიძულვილს არ ნიშნავს, ჩემო იმანო.

ურნალისტიკა ობიექტურობას, საღ ამროვნებას, მშვიდ მსჯელობასა და ანალიზს, სამშობლოს მოფრთხილებას, სახელმწიფოებრივ ამროვნებას და ადამიანების სიყვარულს ნიშნავს, უპირველეს ყოვლისა.

● ძვირფასო მკითხველო! ვნუხვარ და ალბათ, თქვენც დამეთანხმებით - საუბედუროდ, მათი შეცვლა შეუძლებელია. უფრო სამწუხაროდ კი, - ისინი საკუთარი ნება-სურვილით გაემიჯნენ საკუთარ პროფესიას და მედია-ჯალათებად უფრო იქცნენ, ვიდრე „კრიტიკული“ ტელევიზიის წარმომადგენლებად.

საკუთარ კოლეგებზე დაბოღმით და გაბოროტებულ ადამიანებად იქცნენ და ესაა

ეს ის არის, გერმანელებმა ტყვედ რომ ჩაიგდეს და გარკვეული დროის შემდეგ, მათივე სწორუპოვარ ჯალათად რომ იქცა.

სამწუხარო სიმართლე! ელისტრახო და მისნაირი „ტრახოები“ სხვას კი არაუფერს აკეთებდნენ?! „იმანოების“ შემხედვარე, ალბათ, ტანკა პულემიოტჩიკა, იგივე ანტონინა გინზბურგი(მაკაროვა) საულაფში ტრიალებს...

მხოლოდ პირველად რომ გაუჭირდა კაცის მოკვლა და გერმანელებმა პირველი დახვრეტის დროს, სითამამისთვის, არაყი რომ დააღვეინეს. და რომელსაც მერე სასმელი აღარ დასჭირვებია.

მართალია, არც მისი ცხოვრების ფინალი მოხიბლავთ „იმანოებს“ და პირდაპირი გაგებით არც ტყვიამფრევევი ჯერია რომელიმე მათგანს პრემიერთან შეხვედრისას, მაგრამ სიტყვითა და ტყვეით ჩადენილი საღიზმი რითი განსხვავდება?!

● ერთიკაა: ყოველგვარი თავმდაბლობის გარეშე გეტყვით - მე თამამად შემოძლია ამ სიტყვების თქმა, რადგან „ნაციონალთა“ ლიდერებიც და მათთან მიტმასნილი პოლიტიკოსებიც კი ვერ დაასახელებენ ვერც ერთ(!) მაგალითს, როდესაც მე, მათთან იდეურად და პროფესიულად დაპირისპირებულ ურნალისტსაც (ხშირად - ოპონენტად ქცეულსაც) კი, ჩემი თავისთვის ამდენის უფლება მიმეცა!

● ირაკლი კობახიძის სიმშვიდე და ღირსეული პასუხები კი ნამდვილად მისასალმებელია.

კარგი გაძლება ჰქონია ნამდვილად და ღმერთმა ხელი მოუშარტოს საქვეყნო საქმეშიც და ასეულ სვავებთან და გიენებთან ოპონირებაშიც!

P.S. ირაკლი კობახიძემ ახალგაზრდებისადმი მიწერილ წერილში ილიას მკვლეელი, 29 წლის გივია მერბიჭაშვილიც ახსენა. არადა, რაღა შორს მივდივით... ოდნავ მოზერებელი „მერბიჭაშვილები“ ქართულ ურნალისტიკაშიც გვეყოლია და ვერ ვამჩნევდით... ან, თუნდაც, ერთ მომენტს დაკვირვებოდათ, ნეტავ, ძვირფასო მკითხველო...

„გიორგი სააკაძეში“ შადიმანი უღვაშზე რომ ხელს გადაისვამს, ალი-კვალი იმას არ ჰგავდა ერთ-ერთი იმანო ერთ კადრში? ვაი, რომ ჰგავდა. ბევრი რამით ჰგავდა... ■

ქალი უბოვნავს ქალილისა!

26 მარტი ახალი ათვლის წერტილია ქართულ ფეხბურთში. ამ წარმატებისაკენ გეგმავთქონდა მდიდარი ჩვენი ფეხბურთი, ვიდრე ამ გამარჯვებისაკენ მიზნულ გზაზე ვისაუბრებ, ვიდრე ამ წარმატების კონკრეტულ გზაზე ვისაუბრებ, მინდა შორიდან დავინყო. ჩემპიონთა ლიგის ერთ-ერთი სარეკლამო რგოლი ასეთი განცხადებით იწყება: ვიდრე თასს დაეუფლები, ჯერ ამ ტურნირზე უნდა მოხვდე...

1990 წლის 15 თებერვალს, როდესაც ჯადრაკის სასახლეში, სრულიად საქართველოს საფეხბურთო ყრილობაზე ქართული ფეხბურთის დამოუკიდებელი ფედერაცია დაფუძნდა, მაშინ ჩაფუძრულ საფუძველი 26 მარტის გამარჯვებას, რომელიც, ჩემი აზრით, სულაც არ არის ჩვენი ფეხბურთის ჯერი...

1990 წლის 15 თებერვალს ყრილობის შემდეგ სახლეში დაბრუნებულს სიხარულთან ერთად რაღაც მანუხებდა. რომ გავაცნობიერე, წუხილის მიზეზი იყო ჩემთვის პატივსაცემი ქართული ფეხბურთის ბერძენის, ბორია პაიჭაძის პესიმიზმი. ბატონ ბორის არ ეჯერა, რომ ქართული ფეხბურთი დამოუკიდებლად შეძლებდა არსებობას და მით უმეტეს, წარმატების მიღწევას. სწორედ 15 თებერვლის ღამეს დავედო ფიცი – ბატონ ბორის მე უნდა ვახარო-მეთქი ჩვენი ფეხბურთის წარმატება, ხოლო 26 მარტი ეს ფიცი ავესრულე, და მიველოცე ბორია პაიჭაძეს. მინდა ეს წარმატება მათაც მიველოცო, ვინც დამოუკიდებლობის წინააღმდეგ იბრძოდნენ. და ყრილობის გაუქმებას ითხოვდნენ. რას იბამ, არ იყოლენ, რას აკეთებდნენ.

მინდა მიველოცო იმ გულანთებულ პატრიოტებს, ვინც დამოუკიდებლობისთვის იბრძოდნენ, მინდა განსაკუთრებით მიველოცო ჩემს დიდ მეგობარს და თანამებრძოლს ალექსანდრე უფინტს. მისი ცხოვრების მიზანი იყო საქართველოს და ჩვენი ფეხბურთის დამოუკიდებლობა. მინდა ასევე ეს გამარჯვება მიველოცო ფეხბურთის ფედერაციის პირველ პრეზიდენტს ნოდარ ახალკაცს. მართალია, სამწუხაროდ ჩვენი ფეხბურთის ვეტერანები დამოუკიდებლობის მომხრენი არ იყვნენ, მაგრამ ჩვენი მტკიცე რწმენა, რომ ქართულ ფეხბურთს შეეძლო დამოუკიდებლად ებრძოლა გამარჯვებისათვის, პირველი რიგში, სწორედ ჩვენი ვეტერანების მიღწეულ წარმატებებს ეფუძნებოდა. საამაყო, როცა ერს ჰყავს ბორის პაიჭაძე, მასა ლოლმერძე, 64 წლის თბილისის „დინამო“ – რომანტიული ფეხბურთის მებრძოლი არა მარტო საბჭოთა კავშირში, არამედ ევროპაშიც.

მინდა მიველოცო ლანჩხუთის „გურას“ ფეხბურთელებს: გოჩა ტყეშელაშვილს, მერაბ თევზაძეს, დავით ცომაიას, ბესიკ ფრინდონაშვილს, დავით უგრელოძეს, მამუკა აბუსერიძეს, ნუგზარ მიქაბერიძეს, მერაბ კაციტაძეს, ლევან ბარათაშვილს, თემურ კახიასაშვილს და ზაზა ბაკურაძეს. ამ მიჯნაზე გადამწყვეტ მომენტში თვეს უარი საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატში მონაწილეობაზე და ეროვნულ ჩემპიონატს დაუჭირეს მხარი. ეს მაშინ, როდესაც ამ მიჯნაზე წინა წელს საბჭოთა კავშირის პირველობის უმაღლესი ლიგის საგზური მოიპოვეს და 1990 წელს უმაღლეს ლიგაში უნდა ეთამაშათ.

იმისათვის, რომ სათანადოდ დავაფასოთ ეს გამარჯვება, გავიხსენოთ: „კარლ ცეისმა“ ფინალამდე სამი ევროპული გრანდი გამოთიბა გაათამაშებდნენ: „ბენეფიკა“, „ვალენსია“ და „რომა“. სამართლიანად ვამაყობდი ქართველები, რომ საბჭოთა ნაკრებში მუდმივად თამაშობდნენ ქართველი ფეხბურთელები და ხანდახან ნახევარი გუნდი ქართველები იყვნენ.

აღსანიშნავია, რომ 1960 წელს საბჭოთა კავშირის ნაკრების ევროპის ჩემპიონატში განსაკუთრებული წვლილი შეიტანეს ქართველებმა: სლავა მეტრეველმა გაათამაშა ანგარიში ევროსლავისთან ფინალურ მატჩში, ვიქტორ პონეღელნიკმა კი გადამწყვეტი გოლი მიხილ მესხის გადაცემის შედეგად გაიტანა. განსაკუთრებით ვამაყობდი ქართველები, როდესაც 65 წელს მსოფლიო პრიველობის შესარჩევ ჯგუფში საბჭოთა კავშირის ნაკრებმა 6:0 დაამარცხა დანიის ნაკრები და ექსპოდან ოთხი გოლი ქართველებმა გაიტანეს. ორი ვლადიმერ მარქაიამ და თითო მიხილ მესხმა და სლავა მეტრეველმა... ასეთი იყო ჩვენი პროფესიონალების მონაგარი საბჭოთა თუ ევროპულ სარბივებზე.

მე პირადად, როდესაც ჩვენი ფეხბურთის დამოუკიდებლობაზე ვფიქრობდი, ოპტიმისტურად ისიც განმანათობდა, რომ იმ პერიოდის საქართველოში იყო არნახული სიყვარული

და დამოუკიდებლად არ გავვიჭირებოდა წარმატებით თამაში.

1964 წელს გლდანის სპორტულ ინტერნატში ვთამაშობდი. მახსოვს, როგორი სიხარულით ვიღვიძებდი, რომ ვიცოდი ბრწყინვალე ფეხბურთი უნდა მენახა უფროსკლასელების – 1945-46 წელს დაბადებულების შესრულებით. იმდენად მაღალი იყო ამ მატჩების დონე, რომ ჩემი საფეხბურთო გემოვნებას კი ჩამომიყალიბა. შემდეგ ამ მიჯნაზე ოსტატთა გუნდებში ითამაშეს. ესენი იყვნენ: მერაბ ასიტაშვილი, თემურ გრძელიძე, დავით კვიციანი, კვიციანი არჩვაძე, მალხაზ კობიაშვილი, ალბერტ ბაჩუკაშვილი, ლურჯინაშვილი, ჯონდო ძაბუკაშვილი და სხვები. არანაკლებ გამომართლა იმამიძე, რომ იმ პერიოდში დიდი მასივში ვცხოვრობდი და მდინერი ვარ იმით, რომ გოგი ახალკაციშვილის თამაშს მოვყვანარი. გავიკვირდებო, მაგრამ მაინც ვიტყვი, გოგი ახალკაციშვილის თამაში რომ მახსენდებო, არ მიკვირს არც პელე, არც მარადონა და არც მესი. ასეთია ჩემს წარმოდგენაში ჩვენი ფეხბურთის საამაყო წარსული.

რაც შეეხება 26 მარტს, მთლიანად საქართველოს ზემს, ეს გამარჯვება შემთხვევით არ მოსულა. ამ გამარჯვებისკენ ჩვენ ნაბიჯ-ნაბიჯ მივდიოდით და საქმეში ჩახედულ კაცს მაინც და მაინც არ უნდა გაკვირვებოდა. უბრალო მაგალითს მოვიყვან: ოთხგზის მსოფლიო ჩემპიონმა იტალიის ნაკრებმა შესარჩევ ჯგუფში შინ ვერ დაამარცხა ბულგარეთის ნაკრები და. ფრედ 1:1 ითამაშა, რაც ძვირად დაუჯდა, შვეიცარიამ გაასწრო და

ჩაბტიმისტურად ქართულად, ჩაბტიმისტურად!

საქართველო ევროპაზე

#მეზარსაქართველო

მინდა დამსახურებული მაღლიერება გამოვხატო დამოუკიდებელი ეროვნული ნაკრების პირველი თაობის მიმართ, რომელმაც ევროპისკენ გაჭრა ფანჯარა – ცხადია, შეღია, ქვეყანა, ქინქლაძე, ჯამარაული, ნემსაძე, ძმები არველაძეები, დევაძე... არადა, გემახსოვრებათ, რომ 90-იან წლებში დიდი ბაზაზე შპრიცებს პოულობდნენ.

და ბოლოს: განსაკუთრებულ ქებას იმსახურებს ფეხბურთის ფედერაციის მოქმედი ხელმძღვანელობა (ლევან კობიაშვილი, კახა ჯემურიძე, ალექსანდრე იაშვილი), რომელიც აქცენტს ფუნდამენტის ჩაყრის ტოლფას ბავშვთა ფეხბურთის განვითარებაზე აკეთებს. არანაკლებ დასაფასებელია მათ მიერ კრისტალზე ეროვნული ლიგის გუნდებში ფულის ჩადება და ინფრასტრუქტურის არნახული აღმშენებლობა, საშვილიშვილო მოღვაწეობის გვირგვინს კი აკადემიების სიმრავლე წარმოადგენს.

64 წლიდან 81 წლის ევროპის თასების მფლობელობა თასამდე იყო საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატის საპრიზო ადგილები, ორჯერ საბჭოთა კავშირის თასი და 78 წელს კიდევ ერთი ჩემპიონობა. უელმინაყია, 81 წლის თასების თასი, როდესაც ფინალში 2:1 დაგამარცხეთ აღმოსავლეთ გერმანიის იენის „კარლ ცეისი“,

ფეხბურთისადმი და სამოყვარულო ფეხბურთის ისეთი მაღალი დონე, რომ მოყვარულები მართალია, მინი-ფეხბურთში, მაგრამ ხანდახან „დინამოსაც“ კი ამარცხებდნენ. ერთ ასეთ მატჩში მეც მივიღე მონაწილეობა. 1976 წელს დიდი მასივში ჩვენი უბნის გუნდი „დინამოს“ ვეთამაშეთ და ანგარიშით 6:5 დაგამარცხეთ. ამ მატჩში მე ოთხი გოლი გავიტანე. მართალია, იმ პერიოდში მე უკვე მოყვარული ვიყავი, თუმცა 67-68 წლებში საქართველოს და საბჭოთა კავშირის იუნიორთა ნაკრებში ვთამაშობდი. ფეხბურთის არნახული სიყვარული ვახსენე საქართველოში და, ხანდახან მეც არ მეჯერებდა, რომ ვიყავი იმ ატმოსფეროში. მახსენდება, ეს 1965 წელს მოხდა. დიდი ლილოს სკოლის გუნდმა სამგორის რაიონის პირველობაზე კოჭორის სკოლის გუნდი დაგამარცხეთ. ეს თამაში ორხევი გაიმართა. თამაშის შემდეგ გუნდი სატვირთო მანქანის ძარაზე დაგვაციენეს და ასე საზემოდ ვიარეთ ორხევიდან დიდ ლილომდე. აღსანიშნავია, რომ გულმემატკვრების დაახლოებით ასაკიანი ჯგუფი ანთემული ჩირაბდნენით მოგვედგა. იმ პერიოდის ჩემი ცხოვრებიდან მესხიერებაში შემომჩაო ორი საფეხბურთო მოვლენა, რომელიც მიმავრებდა აზრს, რომ საქართველო საფეხბურთო ქვეყანა იყო

იტალია პლეი-ოფში აღმოჩნდა. პლეი-ოფის მატჩი ისევ შინ ითამაშა იტალიამ და 0:1 ნაავო ჩრდილოეთ მაკედონიისთან, რითაც დავმშვიდობა ევროპის ჩემპიონატს. წარმომიდგენია როგორი გაკვირვებული იყო იტალიელი ქომაგი, რომელმაც ნახა ბულგარეთთან 5:2 რომ მოვიგეთ და ასევე მათი გამამწარებელი ჩრდილოეთ მაკედონია 3:0 დაგამარცხეთ.

ფეხბურთის მოყვარულს მხედველობიდან არ გამოარჩებოდა, რომ „ნაპოლიში“ მთამაშე ხეჩა კვარაცხელია იტალიის სეზონის საუკეთესო ფეხბურთელად დაასახელეს, „ვალენსიაში“ მთამაშე გიორგი მამარდაშვილი მსოფლიოს საუკეთესო მეკარეთა ათეულშია, იტალიის სერია – ა-ში თამაშობენ საბა საზოროვი, გიორგი კვერნაძე და საბა გოგლიჩიძე, ზურიკო დავითაშვილი და გიორგი მიქაუტაძე საფრანგეთში ბრწყინდენ. მუღუ ზივზივაძე გერმანიაში თამაშობს, გიორგი ჩაკვეტაძე – ინგლისში, ოთარ კიტეიშვილი – ავსტრიაში... პირველი სერიაში ვახსენებ, რომ ევროპის საფეხბურთო ელიტაში შევამიჯეთ, იყო ახალგაზრდული ნაკრებების ევროპის ჩემპიონატი, სადაც საქართველოს ნაკრებმა ფანტასტიკური შედეგი აჩვენა. უძლიერეს ჯგუფში, სადაც მსოფლიო რეიტინგის ათეულის წარმომადგენლები იყვნენ – პორტუგალია, ნიდერლანდები და ბელგია, ჩვენმა ნაკრებმა პირველი ადგილი დაიკავა. ანგარიშით 2:0 დაგამარცხეთ პორტუგალია, ფრედ 2:2 და 1:1 ვეთამაშეთ ბელგიას და ნიდერლანდებს. ამ ახალგაზრდულ ჩემპიონატზე ჩვენ დიდი ფუფუნების უფლება მივეცით თავს და ხეჩა კვარაცხელია და გიორგი მიქაუტაძე ვერ გამოვიყენეთ, რაც ჩემი აზრით, დიდი შეცდომა იყო. იმ მიჯნაზე ჩვენ ისრაელს დაგამარცხებდით და ნახევარფინალში გასვლით ოლიმპიურ თამაშებზეც გავინაღდებდით მონაწილეობას და თანატოლთა ახალგაზრდულ პირველობაზეც ჩემპიონობისთვის ვიბრძოლებდით.

გავახსენებთ, რომ მათეში გამართულ ჩემპიონატის ფინალში ინგლისმა დაამარცხა ესპანეთი და ევროპის ჩემპიონი გახდა. აქვე ისიც გავიხსენოთ, რომ სულ რაღაც ორიოდე თვის წინ ვარსკვლავების გარეშე ვეთამაშეთ ინგლისის ნაკრებს და 3:2 დაგამარცხეთ. მოკლედ, დამნახვი დანახავდა, რომ ქართულ ფეხბურთში პროგრესია და არ გაუკვირდებოდა ჩვენი ევროპაზე გასვლა. ჩვენი ფეხბურთი ახალ ეტაპზე – წინ გველოდება ევროპის ჯგუფური ეტაპის შესვლად, სადაც ახალი სერიოზული გამოცდის წინაშე ვდგავართ.

ჯგუფში გვყავს მსოფლიო ფეხბურთის ერთ-ერთი ლიდერი პორტუგალია, ამიყიური თურქეთი და საშუალო ევროპული დონის სტამბილური მებრძოლი ჩეხეთი. როგორც ჩანს, ვილი სანიოლი აპირებს დაეყრდნოს იმ შემადგენლობას, რომლითაც

ბოლო ორი თამაში ჩავატარეთ. ალბათ ყველა ვთანხმდებით, რომ მეკარეებში ყველაფერი გარკვეულია: მამარდაშვილი, ლორია, გუგუშვილი, კუპატაძე. მე გმირობდა ჩავთვალე ჩვენი ვეტერანების თამაში, კამიამ და კვირკველიამ კარგად ითამაშეს, მაგრამ ისმის კითხვა, ეყოფათ მათ ძალა ჯგუფურ ეტაპზე ზედიზედ სამ თამაშზე? მეფერი კითხვებია ოთარ კაკაბაძესთან. ეს ფეხბურთელი გაცილებით პროდუქტიულია, როცა შეტევაში ერთვება, მაშინ, როცა დაცვაში შეცდომების აქვს. ცუდად არ გამოიყურება ჩვენი დაცვის ფლანგები: აზაროვი, გორილიშვილი, შენგელია, მამუკაშვილი. დავამატებდი ნიკაიშვილს – უნივერსალს, რომელიც გინდ დაცვაში გამოიყენე, გინდ ნახევარდაცვაში. მისი ბრწყინვალე დრიბლინგი საბერძნეთის ნაკრებთან ჩვენი ფეხბურთისთვის საეგიტო ბარათადაც კი გამოდგება. დაცვაში ასევე მოიაზრებინა ხოჭოლავა, საზონოვი, ლორიშვილი, გველსიანი, დგალი... გამოკვეთილი ჩანს ნახევარდაცვა, სადაც აღმოჩენა ქოჩორაშვილი.

სასიხარულოა, რომ ჩვეულ კონდიციებში შედის ჩაკვეტაძე, კარგად გაართვა თავი ფუნქციას კიტეიშვილმა, საიმედოა კვეციკვირი, დავითაშვილისგან ყოველთვის უნდა ელოდე რაღაც მოულოდნელს, რომელიც შეიძლება თამაშის ბედს კი გადაწყვიტოს. გაეხსენოთ მისი ბრწყინვალე გოლი ნიდერლანდების ნაკრების კარში. ნახევარდაცვაში კიდევ შეიძლება გაეხსენოთ რამდენიმე კარგი ფეხბურთელი, რომელთა შორის მე ლუკა გავნიძეს გამოვყოფდი... თავდასხმაში ჩვენი უპრობო ლიდერია ხვიჩა კვარაცხელია, მეორე გამოკვეთილი თავდასხმელი კი მაიქაქაძეა. ზიგზივად ამ ბოლო დროს ამკარად მოუმატა, კლუბშიც და ნაკრებშიც გოლებიც გააქვს, მაგრამ ამ ამპლუისთვის მეტი მანევრირება საჭიროა. მიქაქაძეს მანევრირება არ აკლია, „მეც“ გოლედასავე არის, მაგრამ ერთი თავდასხმელით როცა ვთამაშობთ, ამკარად დაკარგული ხოლომე. მანევრირების პრობლემა აქვს ქვილითაისაც. ლომუანიძეს სირბილს ვერ დაუწუნებთ, მაგრამ ხშირია ტექნიკური წუნი. გაფართოებულ სიაში უნდა მოვიზომოთ: კვერცხი, გოგლიძე, გელაშვილი, სიგუა, ყაზაიშვილი, კანკავა, ალათუნაშვილი და სხვები.

არ შემიძლია არ შევეხო ვიორგი არაბიძის თამაშს, რომელიც, როგორც ვიცო, მთლიანად საქართველოს მოთხოვნა დააბრუნონ საქართველოს ეროვნულ ნაკრებში. არაბიძე ნიჭიერი, გამორჩეული ფეხბურთელია და ტალანტით ურთიერთობა უნდა ვისწავლოთ. გაეხსენოთ – არგენტინის ნაკრების მწვრთნელმა კარლოს ბილარდომ მარადონას ჯუჯის სწავლება კი არ დაუწყო და მსოფრმში სიარული კი არ ასწავლა, თანამშრომლობა შესთავაზა და უთხრა: ჩვენ ერთობლივი ძალისხმევით არგენტინა მსოფლიო ჩემპიონი უნდა გახდეთ. მარადონამ ისე აიტაცა ეს იდეა, ფეხბურთელებს აღვიძებდა დილის ვარჯიშზე გამოსასვლელად! საქართველოს ახალგაზრდული ნაკრების ერთ-ერთმა მწვრთნელმა თემურ ლორთქიფანიძემ მოთხრა: არაბიძე ჩვენი, მწვრთნელების მარჯვენა ხელია, ყველას გვახსოვს ვიორგის დადგმული სპეცტაკლები დონეცკში, სადაც მას სულაც ქართველი მესი შეარქვევს. მესხიერებიდან არ ამომდის ვიორგის შესანიშნავი თამაშები ახალგაზრდულ ნაკრებში, ეროვნულ ნაკრებშიც კარგი დებიუტი ჰქონდა, გოლებიც გაიტანა, მაგრამ მის ცხოვრებაში ერთმანეთს გადაება უიღბლობის ჯაჭვი, ტრავმები, ოპერაცია... დამთავრდა ის ჯაჭვი, ვიორგი ბრწყინვალედ თამაშობს ქუთაისის „ტორპედოში“ და გოლებიც გააქვს, რომელთაც ანალოგი არა აქვს; მაშ, რაშია საქმე, რატომ არ ეძახის ნაკრებში სანიოლი? ვიორგის მან ინტენსივობა დაუნუნა. დაუძახე აშხანაგურ თამაშში, თუ დარწმუნდები, რომ დავალებას ვერ ასრულებს, მიიღე მაშინ გადაწყვეტილება. სხვათა შორის, ვიორგიზე როცა ილაპარაკა, განაცხადა: მსოფლიო ფეხბურთში ერთადერთი მესია დაბალი ინტენსივობით, რომელიც სასარგებლოა. ამა დაფიქრდით, რის ხარჯზეა წარმატებული დაბალი ინტენსივობის მესი? იქნებ თამაშის ხარისხია, რომლითაც ახდენს დაბალი ინტენსივობის კომპენსირებას? დიახ, სათამაშო ხარისხია მესის კობრი. არავინ დამბარალოს ტოლობის ნიშანს სვამს მესის და ვიორგი არაბიძეს შორის, მაგრამ მაინც ვიტყვი: ვიორგი ხარისხიან ფეხბურთის თამაშობს და მის მიერ გატანილი გოლები ქრესტომათიულია. ვიორგი არაბიძე ნამდვილად იმსახურებს ნაკრებში დაბრუნებას. ამა წარმოვიდგინოთ – მარცხნიდან ხვიჩა კვარაცხელია, მარჯვნიდან ვიორგი არაბიძე, როგორი თავისტიკილი იქნება მონინალმდევე გუნდისთვის, და ბოლოს, რეზიუმე.

საქართველოს ნაკრების ეს შემადგენლობა ჩვენი ფეხბურთის ანგეზია. ამ მიჯნაში დიდ საქმე გააკეთეს ევროპის ჩემპიონატზე გასვლით და იქ ვეცდებით წარმატების მიღწევას. მსოფლიო ფეხბურთი უმაღლეს მწვერვალზეა; ძნელია არამსოფლიო გამარჯვება, არამედ ფეხბურთში ყოფნა. ძნელია, მაგრამ ოპტიმისტურად ვუყურებ მომავალს. ჩვენითვის ეს მსოფლიო დასაწყისია. გამახარა პრემიერ-მინისტრის განცხადებამ ახალი დიდი სტადიონის მშენებლობის შესახებ და ფონდ „ქართუს“ ინიციატივამ ჩვენი ნაკრების ფეხბურთელებისთვის წამახალისებელი პრემიების დანსხების თაობაზე. მახსენდება ერთი იტალიელი ჟურნალისტი, 2010 წლის მსოფლიო პირველობაზე მარჩელო ლიპის რომ აკრიტიკებდა, გამარჯვება თუ გინდა ნაკრებში უნდა გყავდეს საფეხბურთო თავდასავლების მაძიებელი ისეთი ფეხბურთელები, რომელთა გამოკვეთის უნით შეპყრობილი თვალელებიდან ნაპერწკლებს ყრანაო. ასეთი იყო ნიდერლანდების 74 წლის ნაკრები, არგენტინის 78 წლის ნაკრები და კიდევ მეორე მაგალითის მოყვანა შეიძლება. ჩვენი ფეხბურთის მომავალი მე მხიარულ ფერებში მესახება, როდესაც მოხდება თაობათა ცვლა და ნაკრებში დაახლოებით ერთი თაობის მიჯნა თაობის, როდესაც ნაკრებს არ ექნება არც მოძრაობის, არც ბურთის ფლობის და არც საფეხბურთო ინტელექტის პრობლემა. პირობითად ლუკა პარკაიძის და ვახტანგ სალიას თაობა რომ შეუერთდება ნაკრებს, იქნებ ჩემი დიდი ოცნება ავისრულდეს: მე ხომ საქართველოს ნაკრები არც მეტი, არც ნაკლები მსოფლიო ჩემპიონი მინდა.

ზურაბ პატრიკაშვილი
2024 წლის 24 აპრილი

© სულიერება

**„გული გონიერი“
თამარობის დღესასწაული**

14 მაისს საქართველოს წმიდა მართლმადიდებელი სამოციქულო ეკლესია დღესასწაულობს თამარობას. სრულიად საქართველოს პატრიარქი ილია II ბრძანებს: „თამარ მეფე ქართველი ერის მესხიერებაში ღვთისმომად და მოწყალე მეფედაა აღბეჭდილი“. თამარის „გული გონიერი“ დღეს, მართლაც, აგრევივად გვენატრება, გვეჩვენება ქართველ ერს. ...1184 წელს, ვიორგი მეფის გარდაცვალების შემდეგ საქართველოს ერთადერთ მმრძანებლად და პატრონად 18 წლის თამარი გახდა. დიანყო დიდი აღმშენებლობა. თამარმა უამრავი ომი მოიგო, XII-XIII საუკუნეების მიჯნაზე საქართველო ევროპისა და აზიის გა-

საყარზე ძლიერი და ანგარიშგასანევი სახელმწიფო იყო.

თამარის დროს აშენდა კლდეში ნაკვეთი ქალაქი ვარძია, ფიტარეთი, ქვაბთახევი, ბეთანია. წმინდა მეფემ არა მხოლოდ საქართველოს ეკლესია-მონასტრები გაამდიდრა, არამედ უხვად შეამკო ლავრები და საგანევი პალესტინაში, კვიპროსზე სინას მთაზე, შავ მთაზე...

P. S. ხვალ, 14 მაისს აკაკოშვიტა (ათონელი), მინდა ჩემს უსაყვარლეს უმცროს ძმისწულს აკაკის მიველოცო წმინდა აკაკის ხსენების დღე, ჩემს დისწულს თამარს კი – თამარობა.

გიული ლიპარტია

„კომიტასის ვიზიტი თუბანიანთან“

ჰოვანეს თუბანიანის სამეცნიერო-კულტურულ სახლში მაის მხითარაიანის გამოფენა – „კომიტასის ვიზიტი თუბანიანთან“ გაიხსნა.

საქართველოს კულტურისა და სპორტის სამინისტროს ინფორმაციით, გამოფენა გამოჩენილი სომეხი მწერლის ჰოვანეს თუბანიანის დაბადებიდან 155 წლის იუბილეს მიეძღვნა.

„ჰოვანეს თუბანიანი მრავალმხრივი შემოქმედი გახლდათ – წერდა ლექსებს, პოემებსა და მოთხრობებს. მისი მოთხრობები ცნობილია, როგორც სომხური პროზის საუკეთესო ნიმუშები. ასევე, ფართო საზოგადოებისთვის ცნობილია სომხური და აღმოსავლური ლეგენდების სიუჟეტზე შექმნილი მისი პოემები და ზღაპრები („ერთი წვეთი თაფლი“, 1909 წ.; „გულადი ნაზარა“, გამოქვეყნდა 1912 წ. და სხვ.). აღსანიშნავია, რომ ჰოვანეს თუბანიანი ქართველი და სომეხი ხალხების ძმობა-მეგობრობის თავდადებულ დამცველად გამოდიოდა და ამ თემაზე მან არაერთი ლექსი დაწერა.

მაის მხითარაიანი 2008 წლიდან თბილისის პეტროს ადამიანის სახელობის სახელმწიფო სომხური დრამატული თეატრის მთავარი მხატვარია.

იგი დაიბადა 1962 წლის 4 ოქტომბერს თბილისში. 1983-1987 წლებში სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო სამხატვრო აკადემიაში. ხელოვანი 1983 წლიდან მსოფლიოს მასშტაბით მონაწილეობს სხვადასხვა გამოფენაში.

აღსანიშნავია, რომ მაის მხითარაიანის შესახებ გადაღებული რამდენიმე დოკუმენტური ფილმი და მხატვრული ფილმი – „ავტობიოგრაფი“ (რეჟ. რუბენ ქორაი, 2018 წელი).

2000 წლიდან არის სომხეთის მხატვართა კავშირის წევრი; 2003 წლიდან UNESCO-ს საერთაშორისო ასოციაციის წევრი. გამოფენა ერთი კვირის მანძილზე გაგრძელდება.

**ქართული მოსწავლეები
საერთაშორისო გამოფენაზე**

ქართულ-ამერიკული და ქართულ-ამერიკული უმაღლესი სკოლის მოსწავლეები ლოს-ანჯელესში, კალიფორნიაში მეცნიერებისა და ინჟინერიის საერთაშორისო გამოფენაზე გაემგზავრნენ.

11-17 მაისს მეცნიერებისა და ინჟინერიის საერთაშორისო გამოფენა იმართება, სადაც GAS&GAHS სკოლები უკვე მეთერთმეტეჯერ წარადგინეს პროექტებს სხვადასხვა სამეცნიერო კატეგორიებიდან:

Technology Enhances The Arts: არილ ბრაია, მისტანგ გოშია, ანი გოშია Mathematics: სანდრო ნაზლაძე, ნიკოლოზ ყლორშილი, გიორგი გოშაძე, Chemistry: იაკობ საფარაშვილი, ნიკოლოზ აბაშიძე, მარიამ ბუხაძე.

GEUS Regeneron ISEF ერთ-ერთი ყველაზე მასშტაბური და პრესტიჟული სამეცნიერო გამოფენაა, რომელიც ყოველწლიურად ამერიკის შეერთებულ შტატებში იმართება. მასში მსოფლიოს 75 ქვეყნიდან 2000-მდე მოსწავლე მონაწილეობს, რაც მათ უნიკალურ შესაძლებლობას აძლევს, პრობლემებისა და ინოვაციური იდეებისთვის მსოფლიო აღიარება მოიპოვონ.

განცხადება

2024 წლის 4 აპრილს დაფუძნდა არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირი „აკაკის ფონდი“, რომლის მიზანია ხელი შეუწყოს აკაკი წერეთლის მემკვიდრეობის შესწავლა-გამოცემა, მისი სახელის უკვდავყოფას; ხელი შეუწყოს აკაკი წერეთლის სახელმწიფო მუზეუმის გამართულ ფუნქციონირებას, მათ შორის მუზეუმის სოფელ სხვიტორსა და სოფელ საგანეში მდებარე და სოფელ სხვიტორში დედისეული შენობა - ნაგებობების მოვლა-პატრონობას, სხვა საქველმოქმედო საქმიანობებს კულტურისა და სოციალურ სფეროში.

„აკაკის ფონდი“ მოგიწოდებთ, გახდეთ მისი წევრი, რისთვისაც საჭიროა განცხადება და თქვენი შესაძლებლობის შესაბამისი დახმარება.

სურვილის შემთხვევაში შეგიძლიათ მოგმართოთ მისამართზე: ქალაქი სახნევე, დაჯეთ აღმაშენებლის ქ N24 „აკაკის ფონდი“, ლიბერთი ბანკი LBRTGE22 ანგარიშის ნომერი: **GE06LB115156406570000**, ს/კ 439436177

ტელ: 599 15 91 39, 599 55 25 27

„აკაკის ფონდის“ გამგეობა

დასჯა

ბლოგერ უჩა აბაშიძეს და მის მეუღლეს ალკჰეთის ღონისძიების სახით პატივსაცემი შეფარდათ

საქართველო სასამართლოში გუშინ სხდომა გახსნიდან მალევე დაიხურა მხარეთა შუამდგომლობით, მიზეზი საქმის მასალებში არსებული პერსონალური მონაცემები გახდა. პროცესს ორივე ბრალდებული ესწრებოდა.

წინასასამართლო სხდომა 2 ივლისს ჩაინიშნა. საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტრომ ბლოგერი უჩა აბაშიძე 9 მაისს დააკავა. უწყების ინფორმაციით, ის იარაღისა და საბრძოლო მასალის უკანონო შექმნა-შენახვის ბრალდებით არის დაკავებული. ასევე, შსს-მ დააკავა უჩა აბაშიძის მეუღლე მარიამ იაშვილი. როგორც შსს-ს განცხადებითაა ნათქვამი, უჩა აბაშიძემ, მეუღლესთან ერთად, განიზრახა სხვადასხვა პირთა ინტიმური კავშირის ამსახველი მასალების უკანონო მოპოვება და შენახვა.

ამასთან, საქართველოს პროკურატურის ცნობით, პირადი ცხოვრების საიდუმლოს უკანონოდ

მოპოვების და შენახვის ფაქტებზე ბლოგერ უჩა აბაშიძეს და მის მეუღლეს ბრალდება წარედგინათ.

პროკურატურის ცნობით, შინაგან საქმეთა სამინისტროს მიერ ჩატარებული გამოძიებით დადგინდა, რომ უ.ა.-მ და მ.ი.-მ, სხვადასხვა პირთა პირადი ცხოვრების საიდუმლოს, კერძოდ სქესობრივი კავშირის ამსახველი ვიდეო-აუდიო ჩანაწერების უკანონოდ მოპოვების მიზნით, მ.ი.-ს კუთვნილ საცხოვრებელ ბინაში ფარულად დაამონტაჟეს ვიდეო-აუდიო ჩამწერი მოწყობილობები, რომელთა საშუალებით მუდმივ რეჟიმში, ფარულად ხდებოდა მ.ი.-ს სხვადასხვა პირებთან ინტიმური კავშირის უკანონო ჩანერა.

„ათეულობით ჩამწერი მოწყობილობა დამონტაჟებული იყო საცხოვრებელი ბინის ოთახებში, მათ შორის, საძინებელში და ფარულად იყო განთავსებული სხვადასხვა სახის საყოფაცხოვრებო

ტექნიკასა და ნივთებში. შინაგან საქმეთა სამინისტროს მიერ ჩატარებული გამოძიებით ასევე დადგინდა, რომ მ.ი.-ს საკონტაქტო მონაცემები სექსუალური მომსახურების სხვადასხვა ინტერნეტ საიტებზე იყო გამოქვეყნებული, სადაც მისი მხრიდან სექსუალური მომსახურების შეთავაზება ხდებოდა. მას შემდეგ, რაც კონკრეტულ პირთან მიხედვით შეთანხმება და იგი მივიდოდა ზემოხსენებულ ბინაში, ბრალდებულები, აღნიშნული პირისგან მალევე, სპეციალურად დამონტაჟებული მოწყობილობების საშუალებით, სისტემატურად, უკანონოდ იღებდნენ და ინახავდნენ ინტიმური კავშირის ამსახველ აუდიო-ვიდეო ჩანაწერებს“.

ბრალის დამტკიცების შემთხვევაში ამ უზენოესი კოლეჯის მიხედვით 7 წლით თავისუფლების აღკვეთა ემუქრება!

საქართველოს რესპუბლიკა

SAKARTVELOS REPUBLIKA
ანდრეასის №116 (თბილისი)

მთავარი რედაქტორი
სპარტაკ ძოგულია
599 36-00-35

მთავარი რედაქტორის
მოადგილე
მამუკა ვაშაძე
597-22-07-04

შემომდებელით
ჯგუფი:
ალექსანდროვილი
გია ალექსანდროვილი
ოთარ ტუბაშვილი
თეიმურ ძორიძე

სტილისტ-
კორექტორები:
ნაირა კეკელია,
მაია იორაბაშვილი,
ოპარატორი
ზორანა გვილია

რეკლამის მენეჯერი:
577-77-27-17
rkobulia29@gmail.com
ანდრეასის ნომერი
GE90BG000000538329790

გამომცემელი:
შპს 100 – ახალი
„საქართველოს რესპუბლიკა“
გაზეთ „საქართველოს
რესპუბლიკის“ გამომცემელი“
599 36-00-35

იზაქიძე სტამბა
„კოლორი“
თ. ზაღალაძის №3

„კოლორი“
ჯგუფი

UAC(უპკ)070.4(479.22)
C-323

ავტორთა
საყურადღებოდ!
რედაქციის მიერ
შეუპყრეთაში მასალაში
დაიბეჭდა
ავტორთა ხარჯით.

გაზეთის
მომღებო
ნომერი
გამოვა
ოთხშაბათს,
15 მაისს

„ქოლგა თბილისი ფოტოს“ კვირეული ხვალ, 14 მაისს, იწყება

14 მაისს, 20:00 საათზე, ფესტივალ „ქოლგა თბილისი ფოტო“ კვირეულის გახსნის ცერემონია გაიმართება.

ორგანიზატორების ინფორმაციით, დასახელებიან 2024 წლის ფოტოკონკურსის გამარჯვებულები შემდეგ კატეგორიებში:

- დეკუმენტური სერია;
- რეპორტაჟი;
- კონცეპტუალური ფოტოპროექტი;

ერთი კადრი;
მოტილური ერთი კადრი.
ჟიურის მიერ შერჩეული საუკეთესო ფოტოპროექტების ნახვა შესაძლებელია ვებგვერდზე: <https://kolga.ge/awards?local=ka>
ფესტივალის მუსიკალური მხარდაჭერა – Bloom Music.
ფოტოკონკურსის გამარჯვებულებს ტრადიციულად საერთაშორისო ჟიური გამოავლენს.

ქარბორბალა ბათუმში

ქლინმა ქარმა ხეობი მოვლიჯა, დაზიანებულია საცხოვრებელი კორპუსი. დაზარადა რამდენიმე ადამიანი. შემთხვევა 26 მაისს ქუჩაზე მოხდა.

ატარის ტელევიზიის ინფორმაციით, მოქალაქეებს სამედიცინო დახმარების განევა არ დასჭირვებიათ.

ადგილზე იმყოფებოდნენ სამაშველო სამსახურის წარმომადგენლები.

ხელსახოცი, რომელმაც მისი კარიერა განსაზღვრა...

აუქციონზე იყიდება ხელსახოცი, რომელზეც დატანილია ესპანეთის საფეხბურთო კლუბ „ბარსელონას“ თანხმობა 13 წლის ლეო მესისადმი, კლუბში მიღებასთან დაკავშირებით. ხელსახოცის ღირებულება, რომლითაც არგენტინელი სუპერვარსკვლავის კარიერა დაიწყო, თავდაპირველი შეფასებებით 300 ათას დოლარს აღწევს.

ხელსახოცს ხელი 2000 წლის დეკემბერში მოეწერა, როდესაც კარლეს რემაქი „ბარსელონას“ იმდროინდელი სპორტული დირექტორი

და საფეხბურთო აგენტი ჰორაციო გახიოლი, კლუბში 13 წლის არგენტინელის მიღებაზე შეთანხმდნენ.

აუქციონის სახელ Bonhams-ის აღწერით, ხელმწიფი ხელსახოცზე ლურჯი მელნითაა შესრულებული. გაყიდვის დანაშაულებიდან მალევე, აუქციონის სახლის ვებგვერდზე, ხელსახოცის შეფასებამ 274,824 დოლარს მიაღწია. ონლაინაუქციონი 17 მაისს დაიხურება, ლოტის ღირებულება კი, სავარაუდოდ, 300,000-დან 500,000 გირვანქა სტერლინგამდე გაიზარდება.

ევროვიზია 2024-ის გამარჯვებული შვეიცარიელი ნემო გახდა

ევროვიზიის სიმღერის კონკურსში შვეიცარიის წარმომადგენელმა Nemo-მ გაიმარჯვა, სიმღერით The Code. მან ჯამში, 591 ქულა მიიღო. შესაბამისად, ევროვიზიის მომავალი მასპინძელი ქვეყანა შვეიცარია იქნება.

საქართველოს ჟიურისგან ყველაზე მაღალი შეფასება – 12 ქულა შვეიცარიას ერგო.

ევროვიზია 2024-ის ფინალში 25 ქვეყანა წარდგა: საქართველო, შვედეთი, უკრაინა, გერმანია, ლუქსემბურგი, ისრაელი, ლიეტუვა, ესპანეთი, ესტონეთი, ირლანდია, ლატვია, საბერძნეთი, დიდი ბრიტანეთი, ნორვეგია, იტალია, სერბეთი, ფინეთი, პორტუგალია, სომხეთი, კვიპროსი, შვეიცარია, სლოვენია, ხორვატია, საფრანგეთი და ავსტრია.

საქართველომ ჟიურის ქულები შემდეგი ქვეყნებიდან მიიღო: 7 ქულა – აზერბაიჯანისგან, 2 ქულა – მალტისგან, 2 ქულა – ისრაელისგან, 1 ქულა – ნორვეგიისგან, 3 ქულა – სომხეთისგან, მაყურებლისგან კი – 19. საერთო ჯამში, 34 ქულით საქართველო 21-ე ადგილზე გავიდა.

საქართველოს რესპუბლიკის
უხსოვარი პალატის ქარტი:
აშუ ფონური - 2.6755; პირი - 2.8837;
ბრიტანული ბიკანსა სტრუქტურა - 3.3527;
100 რუბლი - 2.8914; თურქული ლირა - 0.0829;
აშპრპაიჯანული მანათი - 1.5735;
1000 სომხური დრამი - 6.8978

აპრილი 13 მაისისთვის			
ალკოჰოლითი საქართველო:			
პირი -	ლამ	+7,	ლვ +20
მიონი რაიონი -	ლამ	+4,	ლვ +16
ანსაპალითი საქართველო:			
პირი -	ლამ	+9,	ლვ +17
მიონი რაიონი -	ლამ	+6,	ლვ +13
თბილისი:	ლამ	+11,	ლვ +19

დაგვიკავით, მოგხვარათ:
ტელ: 599-36-00-35, 577-77-27-17
ელ. ფოსტა: sakresp@top.ge
და sakresp@mail.ru
ვებ-გვერდი: www.sakresp.ge